

Bir Ahtapot Gibi

30 Ekim 2025

Arkadaşlar selam.

Bugün dolu dolu bir gündü yine. Hem üç aşamada yaptığımız çalışmalar ve Seppo'lu anlar hem de sergi günü ile ilgili içten görüşler çok faydalıydı. Bize ışık tutacak kesinlikle. Sonra "Çat Kapı" bölümümüzde Sinan Logie geldi. Onun da kendi yolunda, kendi inşasında yaptıklarını anlatması çok değerliydi. Bizim çalışmalarla ilgili yorumlarını da aldık. En sonunda da "Transformasyon" ile ilgili seçtiklerimden oluşan imajlar arası sohbet ve yeni adımlarla günü bitirdik. Yarın yine konuşur, tartışırız bir ara ama Nysa sonrası İstanbul ile ilgili yapmayı düşündüğümüz çalışmayı Beşiktaş'la ilgili olarak yapmak daha iyi olabilir. Ölçek atlamamalıyız belki. İstanbul en son aşama olmalı ve ona biraz daha zaman var diye düşünelim derim. Sevgili Ahtapot 'un resmini ve açıklamasını da biraz sonra göndereceğim.

Tekrar merhaba, bu da yarınki çalışma "Benim Ahtapotum" ile ilgili. Sinanpaşa Pasajı adeta bir ahtapotu andırıyordu. Üzerine konuşmuştuk. Bir yanı oldukça hassas, bir yanı ile adeta labirenti andıran, bir yanı ile de bilinmez hatta ürkütücü.

Yarın tamamlanacak çalışmada ahtapotun arkasına geçmeyi hedefliyoruz. Görünen de çizilerek başlanabilir ama görünmeyeni aramak önemli. Yazılabilir, çizilebilir, enstalasyonu ya da maketi yapılabilir. Çalışma sizin dokunuşunuzu gösterecek, seçtiğiniz yol ya da yollarla istediğiniz ölçekte ve büyüklükte sunulabilir. Çalışmanın kente çıkmak için ya da kent ile bu pasaj arasındaki bir aracı karakter olması düşünülüyor. Bu arada Arkitera'da yıllar önce yazdığım yazı, "Arkadaşım Ahtapot" Oxford Mimarlık Okulundaki Stüdyosundan yola çıkan bir yazıydı. Okursanız ne güzel olur. Selamlar ile.

y a n a r

Like An Octopus

30 October 2025

Hello, everyone.

Today was another eventful day. Both the work we did in three stages and the moments with Seppo, as well as the heartfelt opinions about the exhibition day, were very useful. They will definitely guide us. Then, in our 'Drop-In' section, Sinan Logie came. It was very valuable to hear him talk about what he has done on his own path, in his own construction. We also got his comments on our work. Finally, we ended the day with a conversation between images from my selections related to 'Transformation' and new steps. We will talk and discuss again tomorrow, but it might be better to do the work we are thinking of doing on İstanbul after Nysa in relation to Beşiktaş. Perhaps we shouldn't jump ahead. İstanbul should be the final stage, and I think we should allow a little more time for that. I will send you the picture and explanation of dear Octopus shortly.

Hello again, this is also about tomorrow's work, 'My Octopus'. Sinanpaşa Passage was practically begging for an octopus. We had discussed it. One side was delicate, one side resembled a labyrinth, and one side was unknown, even frightening.

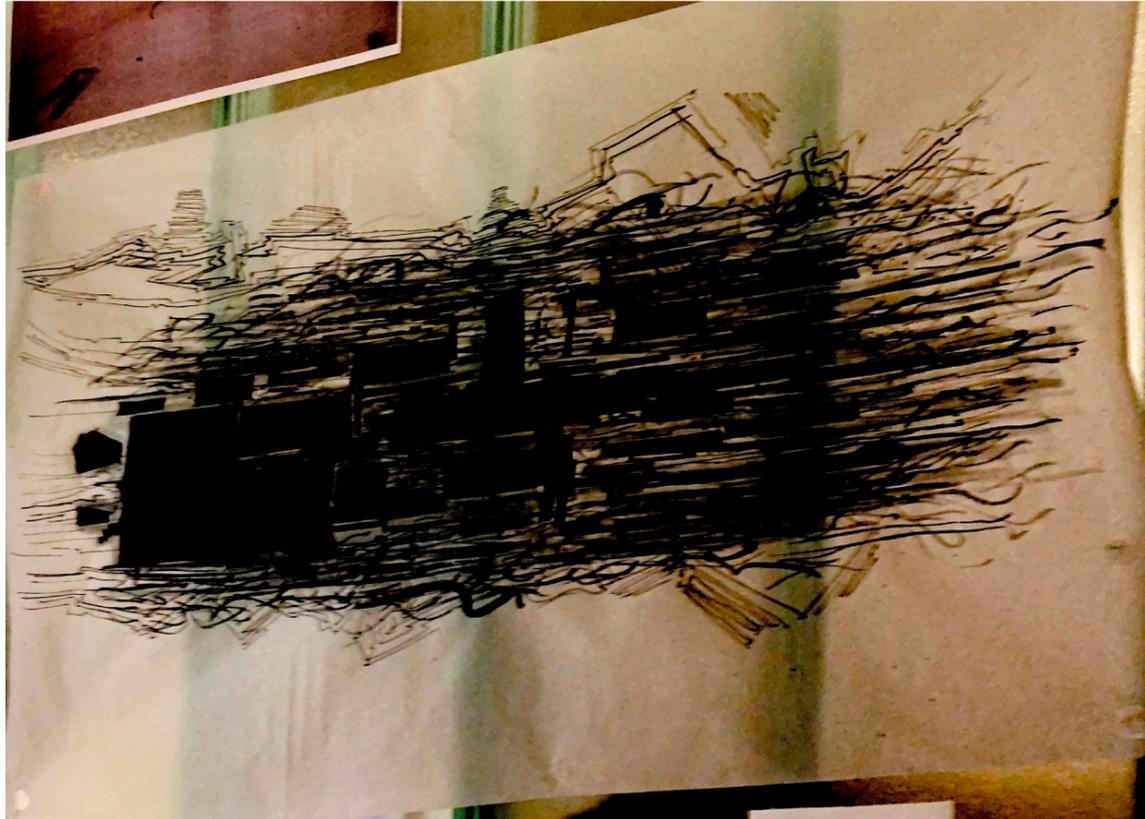
In tomorrow's work, we aim to get behind the octopus. We can start by drawing what is visible, but it is important to search for what is invisible. It can be written, drawn, installed or modelled. The work will show your touch and can be presented on the scale and size you choose, using the path or paths you select. This work is intended to be a vehicle for going out into the city or between the city and this passage. By the way, the article I wrote years ago on Arkitera, 'My Friend the Octopus,' was based on studio at the Oxford School of Architecture. It would be great if you read it. Best regards.

y a n a r

Rasyonel ve Duygulu Ahtapot

Ahmet Atakan Keskin

Ahtapot; birden fazla koluyla, derin düşünme mekanizmasıyla, yalnızca amorf formda çok hoş bir hayvan değil aslında. Ahtapotun yaşama biçimi, yaşamaya çalışırken sergilediği azim, ahtapotun mücadelesi ahtapotu ahtapot yapan esas element. Ahtapot çok serbest bir elle de resmedilebilir, çok sert bir elle de. Bu iki temsil; biri eskiz kağıdında, biri fotoblok üzerine; rasyonel formların yan yana gelip, ahtapotun formuyla bir çekilme yaşayıp ahtapotu temsil etmeye çalışan iki eserdir. Bu eser, ahtapotu büyüleyici formundan ziyade, büyüleyici rasyonel düşünme biçiminden temsil etmek istemiştir. Fakat bu, ahtapot bir endüstriyel hayatta kalma makinesi demek değildir; o, okyanusu derinliklerine kadar yaşar, belki aşık olur, belki üzülür, belki partiler ve o en mücadeleci rasyonel, duygulu bir makinedir.

Rational and Emotional Octopus

Ahmet Atakan Keskin

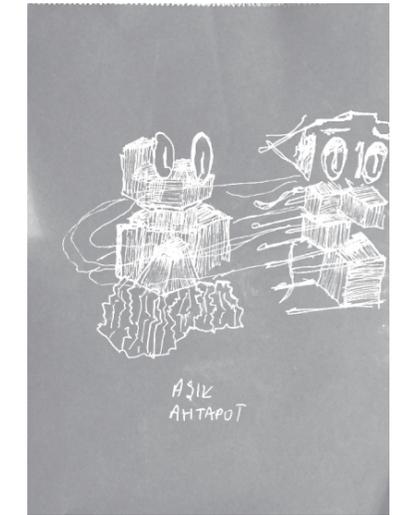
An octopus, with its multiple arms and deep-thinking mechanism, is more than an appealing amorphous form. What defines it is its way of life, perseverance, and struggle to survive. It can be depicted with a free or rigid hand; these two representations—one on sketch paper, the other on foam board—bring rational forms together to represent the octopus. This work focuses not on its captivating form, but on its rational way of thinking. Yet it is not an industrial survival machine; it lives the ocean deeply, may love, feel sorrow, celebrate, and remains a rational yet emotional machine.

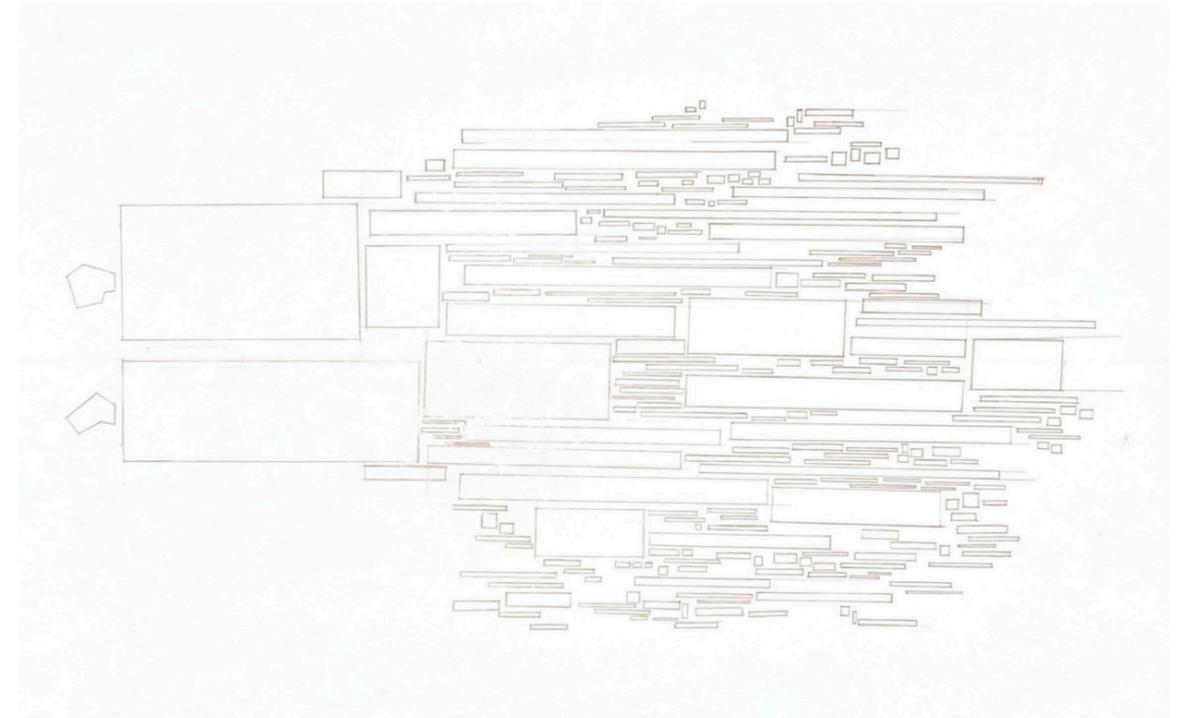
Ağlayan ahtapot, ahtapotun ağlama duygusunun rasyonel formlarla temsili.
The crying octopus, a representation of the octopus's emotion of crying through rational forms.

Oynak ahtapot, ahtapotun oyuncu kişiliğinin rasyonel formlarla temsili.
The playful octopus, a representation of the octopus's playful character through rational forms.

Aşık ahtapot, ahtapotun bir başka ahtapota olan aşkının, kovalamasının temsili.
The loving octopus, a representation of the octopus's love for and pursuit of another octopus through rational forms.

Ahtapotun fotoblok üzerinde mürekkep kalemle rasyonel formlarla temsili, adeta bir kent gibi kurgulanmış hali.
The octopus represented with rational forms using ink pen on foam board, constructed almost like a city.

Ahtapotun Süreci

Alım Yıldırım

Fotoğraf
Dijital Çizim
Dijital Kolaj
Video Performans (0:43 dk)
...

2025

Process of Octopus

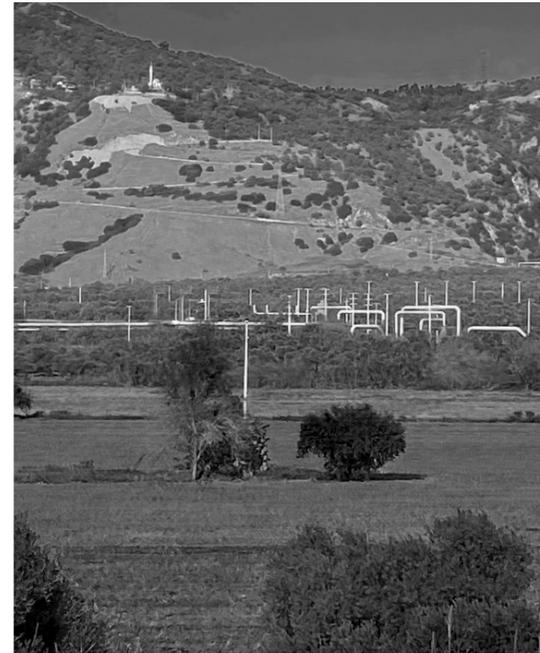
Alım Yıldırım

Photograph
Digital Drawing
Digital Collage
Video Performance (0:43 min)
...

2025

Video için QR kodu
QR code for the video

Aydın-İzmir yolundaki jeotermal borular. Fotoğraf, 2025
Geothermal pipes along the Aydın-İzmir road. Photograph, 2025

Beşiktaş'ta bir binanın çeşitli renkte borular ile kolajı, 2025
Collage of a building in Beşiktaş with pipes in various colors, 2025

Bu iş bir sonuç üründen çok Ahtapot'u tanıma sürecinin bütünüdür.

Çizgisel bir ahtapot çizim ile başlayan süreç, Aydın'da yol kenarındaki jeotermal boruların bir land-art gibi çevresini sarması ile başka bir yere taşındı. İstanbul'a.

Bu kez Beşiktaş'taki binaları saran borular ahtapot oldu. O borular binadan çıktı ve benim vücudumu sardı, beni ahtapot yaptı. Bu performanstan seçilen kareler bambaşka ahtapotlar olarak şehre sıçradı, birbirlerine zincir gibi takıldı.

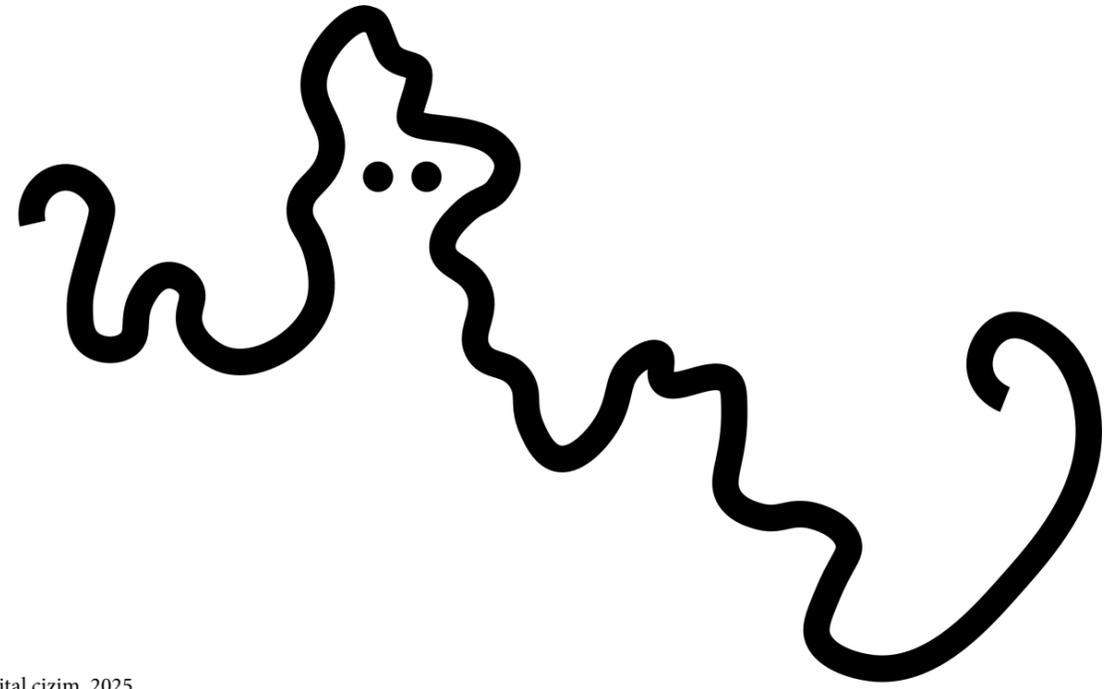
Her gün her yerde başka başka ahtapotlar görebiliriz. Ahtapot bitmiyor, ahtapot bir süreç.

This work encompasses the entire process of getting to know the Octopus rather than a final product.

The process began with a simple line drawing of an octopus and evolved when geothermal pipes along the roadside in Aydın wrapped their surroundings like a piece of land art. Then it moved to Istanbul.

This time, the pipes wrapping around buildings in Beşiktaş became the octopus. Those pipes extended out of the building, encircled my body, and turned me into the octopus. Frames selected from this performance spread across the city as entirely new octopuses, linking together like a chain.

Every day, we can see different octopuses everywhere. The octopus never ends-it is a process.

Dijital çizim, 2025
Digital drawing, 2025

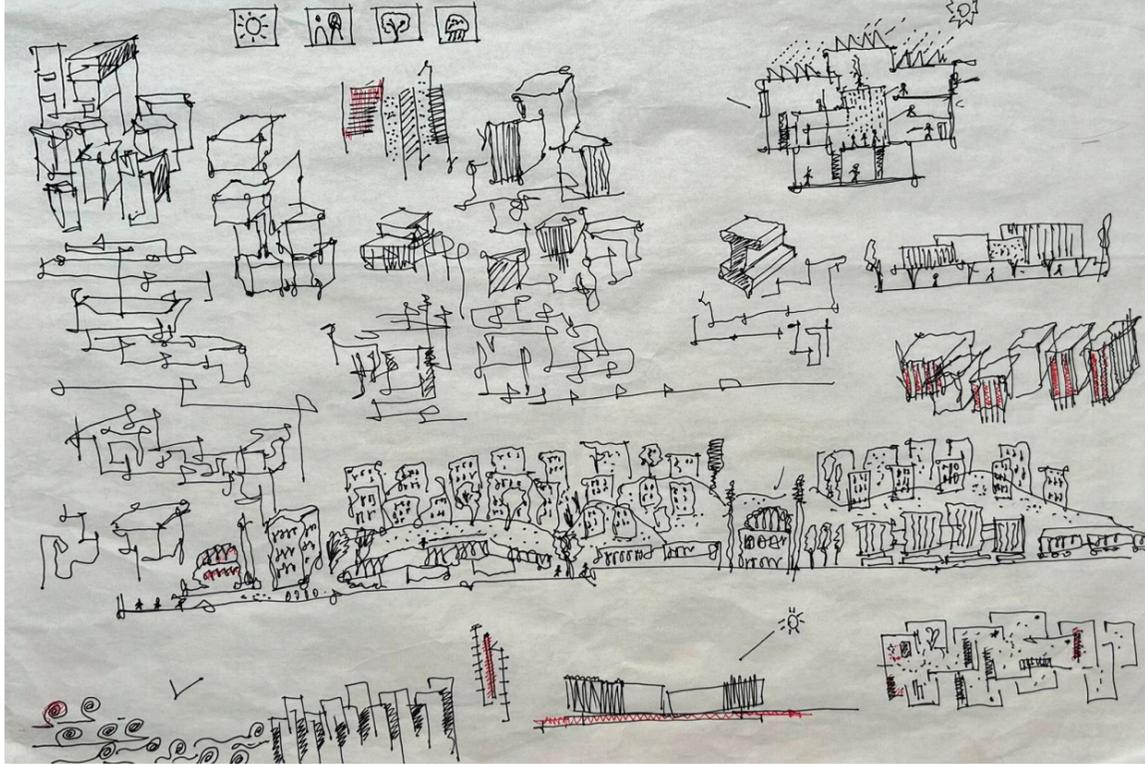
Performans videosundan karelerin çizim ile çakıştırılması yoluyla dijital kolaj, 2025
Digital collage created by overlaying drawings with frames from the performance video, 2025

Benim Ahtapotum

Alperen Kurumaz

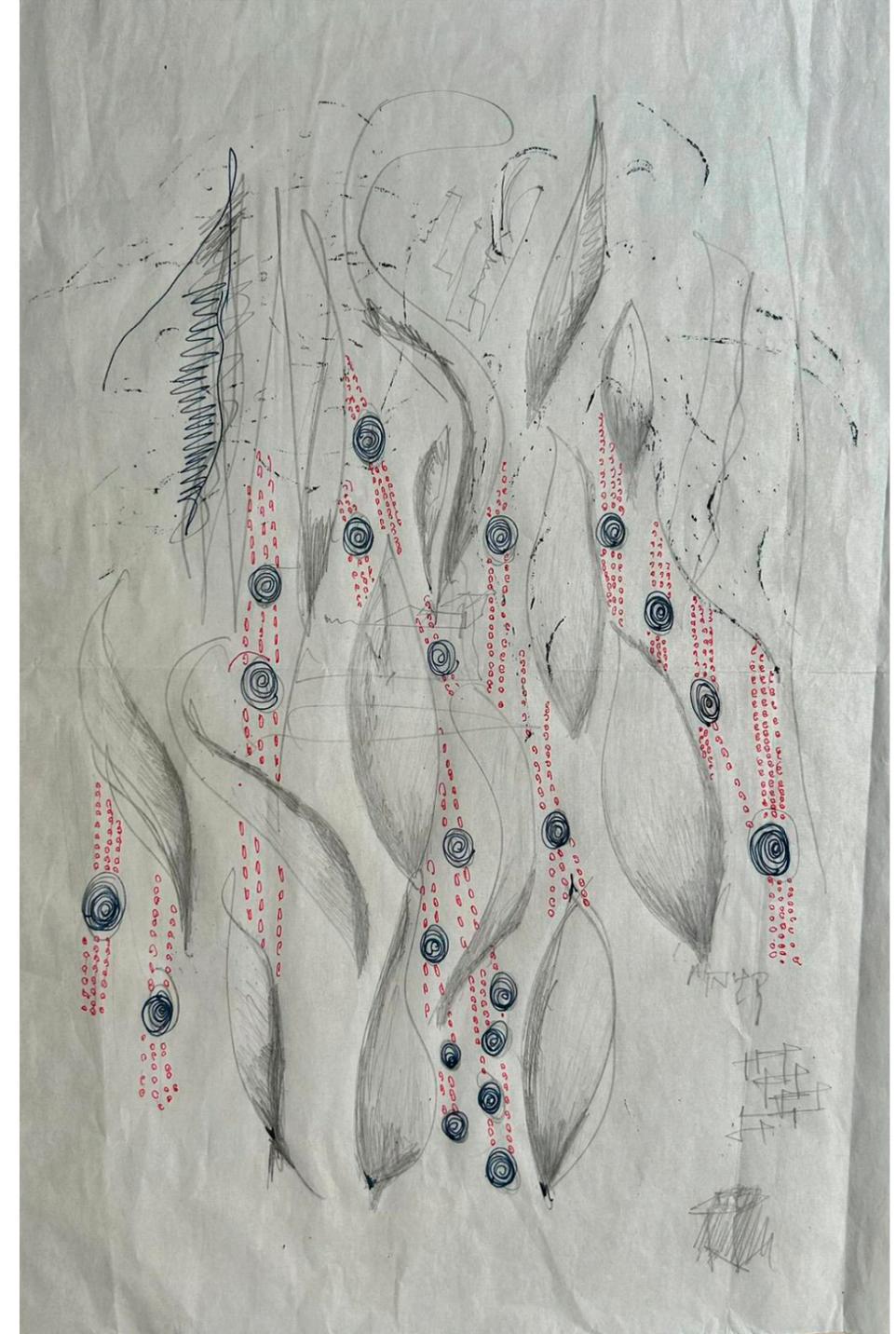
Ahtapot, İstanbul Kabataş'ta
Octopus in İstanbul Kabatas

"Ahtaptan Öğrendiklerim" belgeselinin ardından bu çalışmada ahtapot, eskizlerimin en büyük destekçisi oldu. Bir süredir duygularımı anlatmak için kullandığım eskiz yöntemi sarı kağıtlarda yerini buldu.

Karmaşık çizgiler, mimari öğeler, mekanlar, iç içe geçmiş çizimler, duyguların dışa vurumu ahtapotun İstanbul'da dolaşması, denizden Kabataş'a bakması, Ahtapot, adeta bu çalışmada en büyük eşlikçimdi. Sadece aktör o değil bendim bana uyuk uydurdu, beni gezdirdi dolma kalemlerimin eşliğinde.

My Octopus

Alperen Kurumaz

Süzülüp giden Ahtapot Eskizi 2025
The sketch about gliding Octopus 2025

Ahtapotun Yaratılışı

Artiona Dushi

Bu çalışma, Rönesans'ın zirve noktası olan Michelangelo'nun Sistina Şapeli'ndeki ikonik "Adem'in Yaratılışı" freskine, gerçeküstü ve modern bir perspektiften saygı duruşunda bulunuyor. Orijinal eserde Tanrı ve ilk insan arasında gerçekleşen o meşhur "yaşam veren dokunuş", burada evrimsel bir maksadın iki ucunu bir araya getiriyor: İnsan elinin rasyonel formu ile okyanusun en zeki ve gizemli canlılarından biri olan ahtapotun kıvrımlı dokunacı.

Çizimdeki ince işçilik, ahtapotun vantuzlarındaki organik detaylar ile insan elinin anatomik doğruluğunu karşı karşıya getirerek, yaşamın ne kadar farklı formlarda tezahür ederse etsin, özünde aynı "kutsal kıvılcımı" taşıdığını vurguluyor.

The Octopus Genesis

Artiona Dushi

This work honours Michelangelo's iconic 'The Creation of Adam' fresco in the Sistine Chapel, the pinnacle of the Renaissance, from a surreal and modern perspective. The famous 'life-giving touch' that occurs between God and the first man in the original masterpiece here brings together two ends of an evolutionary spectrum: the rational form of the human hand and the sinuous tentacle of the octopus, one of the ocean's most intelligent and mysterious creatures.

The fine elements of the drawing juxtapose the organic details of the octopus's suckers with the anatomical precision of the human hand, emphasizing that no matter how differently life manifests, it carries the same 'sacred spark'.

Minimalist ve uçsuz buçsuz beyaz bir boşlukta asılı kalan bu iki uzuv, izleyiciye şu soruyu fısıldıyor: Bilinç sadece insana mı aittir, yoksa derinliklerin sessizliğinde henüz tam keşfedemediğimiz başka bir ruhsal derinlik mi saklıdır?

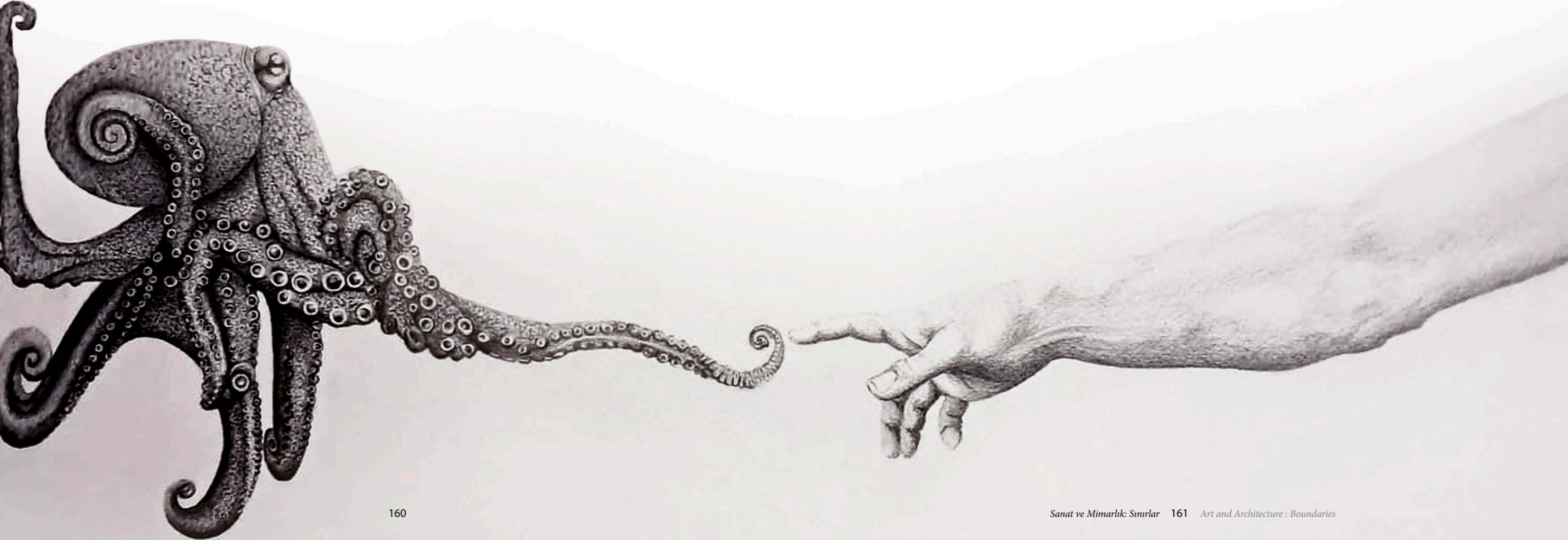
Bu illüstrasyon, insanın doğa üzerinde kurmaya çalıştığı otoriteyi bir kenara bırakıp, onunla eşit düzeyde, zarif ve sessiz bir iletişim kurma arzusunu simgeliyor.

Sonuç olarak eser, varoluşun farklı uçlarını tek bir odak noktasında birleştirerek, evrendeki tüm yaşam formlarının birbirine kopmaz, görünmez iplerle bağlı olduğunu anlatan derin bir bağ kurma hikayesine dönüşüyor.

Suspended in a minimalist and vast white void, these two limbs whisper a question: Does consciousness belong solely to humanity, or is there another spiritual depth hidden within the silence of the deep that we have yet to discover?

This drawing symbolizes the desire to set aside the authority man seeks to exert over nature, choosing instead to establish a silent, graceful communication on an equal plane.

Ultimately, by uniting the different extremes of existence at a single focal point, the work transforms into a story of profound connection, one that suggests all life forms in the universe are bound together by unbreakable, invisible threads.

The Blue Blood of Bosphorus

Asya Yurttaş

Bu çalışma, İstanbul'u bir şehir olarak değil, yaşayan bir organizma olarak ele alır. Ahtapotun bakır bazlı kan dolaşım sisteminden, hemosiyaninden, yola çıkarak Boğaz, kentin içinden mavi kan taşıyan bir damar olarak yeniden düşünülür.

Ahtapotta oksijen, demir yerine bakır aracılığıyla taşınır. İstanbul'da ise bakır, görünmez biçimde kentin damarlarında dolaşır: elektrik telleri, iletişim hatları ve altyapı ağları boyunca. Su ve bakır, biri biyolojik diğeri teknolojik olmak üzere, kentin iki paralel yaşam hattı hâline gelir.

Ahtapotun merkezi olmayan biyolojik yapısı gibi, İstanbul da su, enerji, hafıza ve insan hareketlerinin katmanlı ve dağınık akışlarıyla var olur. Boğaz hem bir atardamar hem de bir sinir hattına dönüşür; deniz, elektrik ve yaşam bu noktada kesişir.

Anatomik referanslar ile harita dili iç içe geçirilerek, biyoloji ile kentsel form arasındaki sınır bulanıklaştırılır. İstanbul artık sabit bir coğrafya değil; damarlarında mavi su ve bakır akan, nefes alan bir yapıdır.

The Blue Blood of Bosphorus

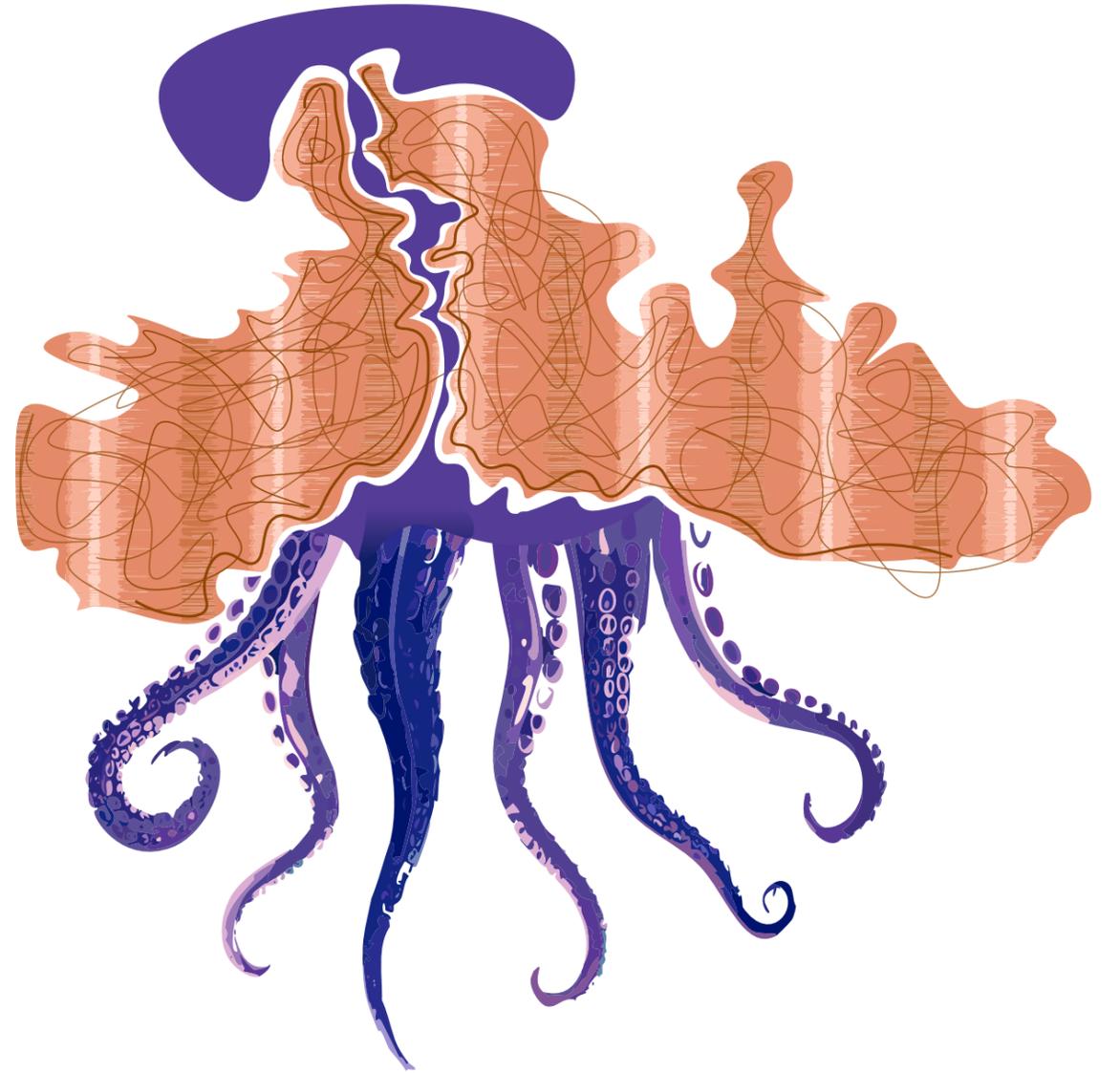
Asya Yurttaş

This work approaches Istanbul not as a city, but as a living organism. Inspired by the octopus's copper-based blood system, hemocyanin, the Bosphorus is reimagined as a circulatory vein carrying blue blood through the urban body.

In the octopus, oxygen is transported through copper rather than iron. In Istanbul, copper also circulates invisibly through the city—within electrical wires, communication lines, and infrastructural networks embedded beneath its surface. Water and copper coexist as parallel lifelines: one biological, the other technological.

Just as the octopus relies on a decentralized system to survive, Istanbul operates through layered and distributed flows of water, energy, memory, and human movement. The Bosphorus becomes both artery and nerve, where sea, electricity, and life intersect.

By merging anatomical references with cartographic language, the work dissolves the boundary between biology and urban form. Istanbul is no longer a fixed geography, but a breathing structure—its veins exposed, its life sustained by blue water and copper flow.

Ulaşılmayan

Başak Çimen

Bu dijital eskiz, sanatçının içinde bulunduğu kasvetli, belirsizliklerle çevrili bir dönemin görsel dışavurumudur. Üst üste binen kareler, sıkışmışlık hissini ve zihinsel katmanları temsil ederken; ahtapot figürü bu ortamın metaforuna dönüşür.

Ahtapotun ağzından başlayan anlatı, gergin ve sınırlı formlar aracılığıyla içsel baskıyı görünür kılar. Kolların birbirine temas etmemesi, ulaşamama hâlini, kopukluğu ve yönsüzlüğü simgeler. Bu çalışma, belirsizlik içinde var olmaya çalışan bir beden ve zihnin sessiz çığıdır.

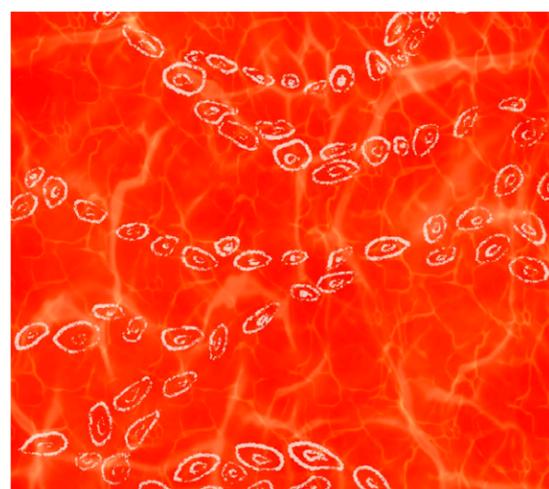
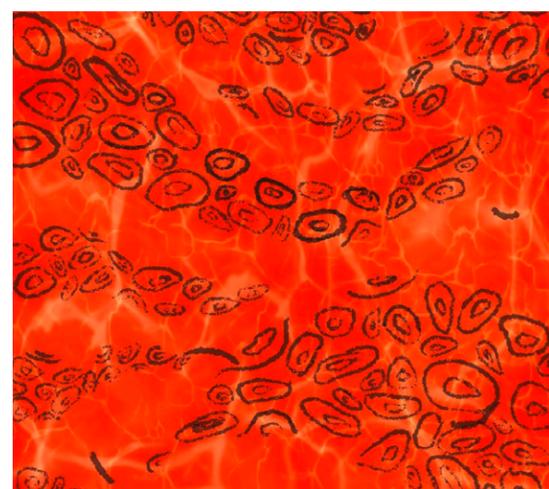
Unreached

Başak Çimen

This digital sketch is a visual expression of a period marked by gloom and uncertainty in the artist's life. While the overlapping squares represent a sense of confinement and layered mental states, the octopus figure becomes a metaphor for this atmosphere.

The narrative begins from the octopus's mouth and reveals inner pressure through tense and restless forms. The arms that never touch symbolize inaccessibility, disconnection, and a loss of direction. This work stands as the silent cry of a body and mind striving to exist within uncertainty.

Kendi En Büyük Düşmanı

Bilgesu Tuncer

"Kendi En Büyük Düşmanı" ahtapot imgesi üzerinden zekâ ile bedensel kırılganlık arasındaki çelişkiyi görünür kılar. Ahtapot, sudaki en zeki canlılardan biri olarak anılırken, yumuşak ve savunmasız bir gövdeye sahiptir. Bu uçurum, algının gücü ile bedeninin dezavantajı arasındaki gerilimi büyütür.

Ahtapotların tek bir merkezi beyin vardır; ancak sinir sistemi kollara yayılır ve her kolda güçlü sinir merkezleri bulunur.

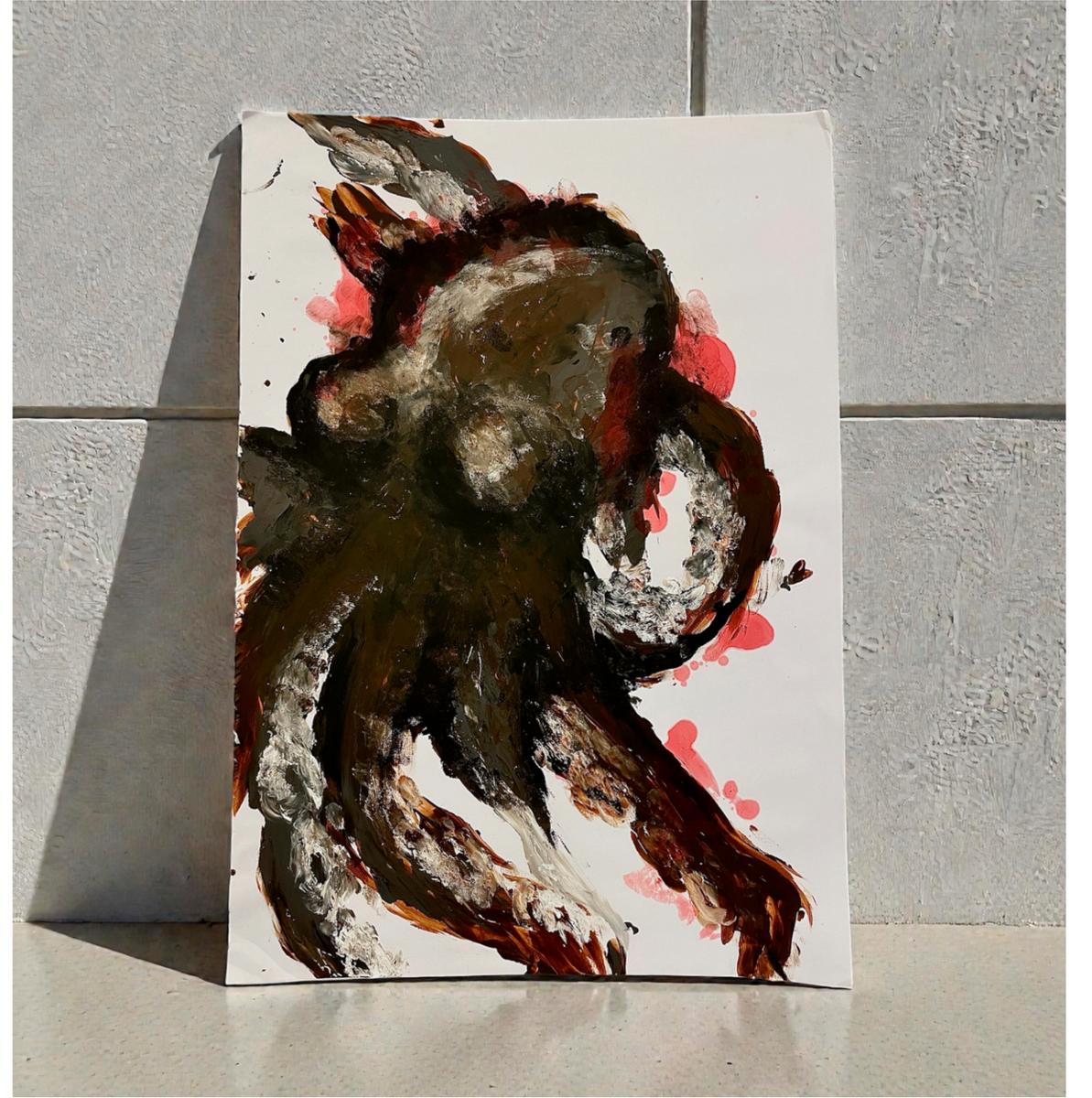

It's Own Worst Enemy

Bilgesu Tuncer

"Its Own Greatest Enemy" uses the octopus to expose a contradiction between high intelligence and physical vulnerability. Often described as one of the most intelligent marine animals, the octopus inhabits a soft, exposed body—an imbalance that intensifies the tension between perception and disadvantage.

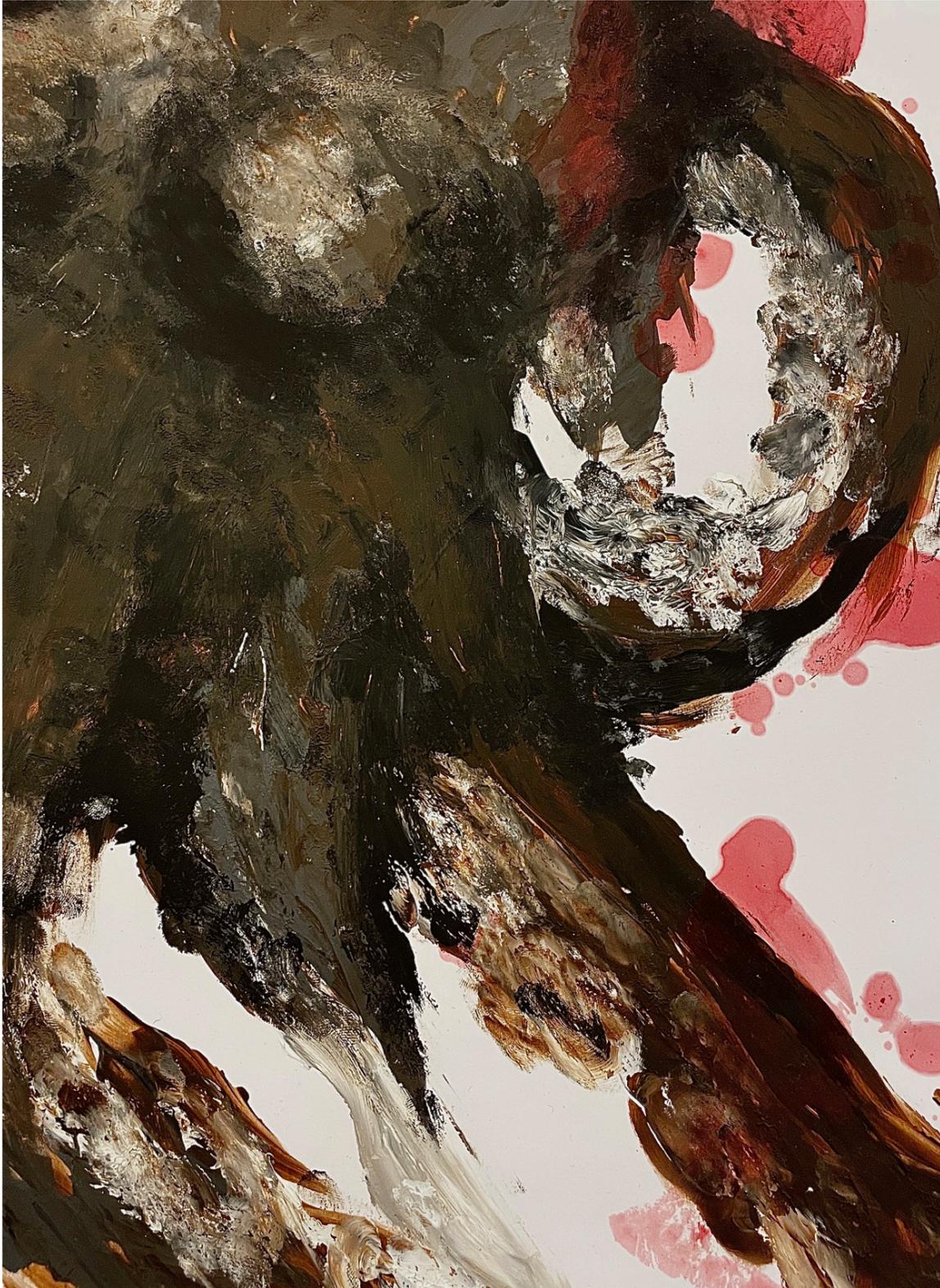
An octopus has one central brain, yet its nervous system is distributed through the arms, with major neural centers in each limb.

İş, parmakla akrilik boya kullanılarak boyanmıştır. Çünkü "Ben bir ahtapot olsaydım ben de elimle çizdim."
This work was painted using acrylic paint applied by hand, because "If I were an octopus, I would draw with my hands too."

Bu dağıtık yapı "sekiz beyin" şeklinde popülerleşen anlatının temelini oluşturur: kontrol çoğalır, koordinasyon karmaşıklaşır. Bu nedenle ahtapot, hayatta kalmak için olağanüstü savunma yöntemleri geliştirmek zorunda kalmış bir canlı olarak okunur; gelişmiş savunma repertuarı, arkasında taşıdığı büyük zorluklara işaret eder. Eserde ahtapotun kendi kafasını delmesi, tehdi-

This architecture underlies the popular idea of "eight brains": control multiplies while coordination grows more complex. The animal's sophisticated defense strategies can be read as responses to that im-balance—complexity emerging from necessity. The image of the octopus piercing its own head frames the threat as internal

din dışarıdan değil içeriden yükseldiği bir anı temsil eder: savunmanın kendine dönmesi, zekânın bedende bir çatışmaya dönüşmesi. İşin parmakla boyanması ise imgede beden fikrini güçlendirir; fırça yerine temasın seçilmesi, ahtapotun dokunsal ve yumuşak anatomisine karşılık gelen doğrudan bir iz bırakma yöntemidir.

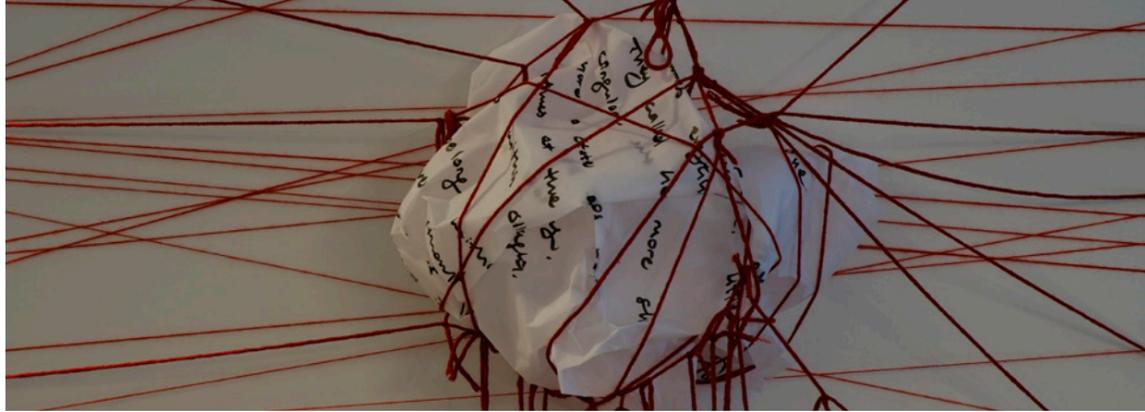
rather than external: defense turning inward, intelligence becoming conflict within the body. The choice of finger painting reinforces this bodily logic—replacing the brush with direct contact, leaving marks through touch in a way that echoes the octopus' tactile, soft anatomy.

"O", "o" değil

Dila Ağüzüm

Enstalasyon - Fotoğraf kolajı
ip, eskiz kağıdı,

2025

Kendini göstermeye çalışmadan hareket ediyor.

Her dalgada biraz daha çözülüyor,

biraz daha hatırlıyor.

Kendini unuttukça her şeye dönüşüyor.

Ona "o" dediler, ama o asla tek değildi. Bir beden-
den çok, bir varoluş biçimiydi.

Mekanların arasına sıkışmış hayatlar gibi, şehre sı-
zan bir hafıza - hislerin biçim verdiği bir "şey" adeta.

Sahip olmadan ait olmak. Yön olmadan hareket
etmek. Tutmadan dokunmak.

Tek bir bedene ait olmayı reddeden bir kalp atışı.

O değil.

O, bundan çok daha fazlası.

"She" is not the "one"

Dila Ağüzüm

Installation - Photo collage
thread, sketch paper

2025

It moves without trying to be seen.

Each wave dissolves it a little more,

lets it remember a little more.

As it forgets itself, it becomes everything.

They called it "it," but it was never singular. More
than a body - it was a way of being.

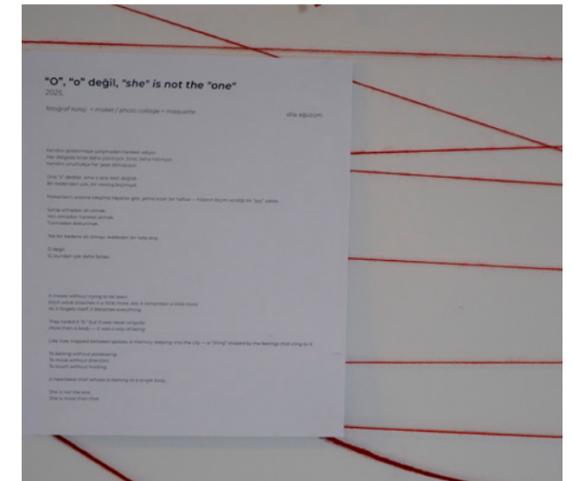
Like lives trapped between spaces, a memoryseep-
ing into the city - a "thing" shaped by the feelings
that cling to it.

To belong without possessing. To move without
direction. To touch without holding.

A heartbeat that refuses to belong to a singlebody.

She is not the one.

She is more than that.

Fotoğraf kolajı
Photo collage

Bütünleşme Hilesi

Elif Aysu Solak

Desenli strafor blok, ahşap çubuk, örgü, sarı, turuncu, mavi, kırmızı renkli asetat üzerine çizimlerden oluşan altı katmanlı yerleştirme, 2025

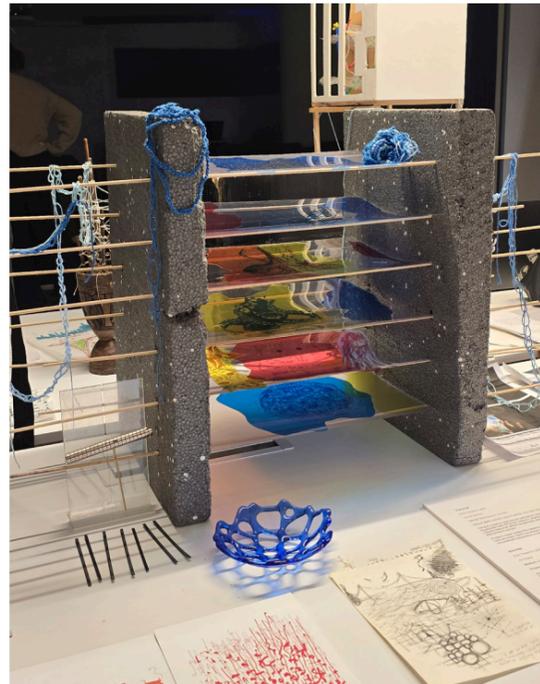
Bu yerleştirme, hayatta kalmanın ustası olan ahtapotun çok katmanlı, akışkan ve sezgisel zekâsından ilham alarak "kendi ahtapotumuzun" hikâyesini kurar. Görünürlük ile görünmezlik, saldırı ile saklanma, dönüşüm ile geri çekilme... Hayatta kalma, bu karşıt uçların tamamını aynı cesaretle taşıyabilme becerisinde gizlidir. Ahtapot, bir öğreticiye ihtiyaç duymadan yaşamı sezgileriyle kavrayan; duygular gibi dalgalanan, bazen oyuna, bazen avlanmaya, bazen de iyileşmek için karanlığa çekilen bir varlık olarak bu hikâyenin merkezine yerleşir. Şekillerin farklı malzemelerle çoğaltılması ise ahtapotun renk, doku ve davranış değiştirerek çevresiyle bütünleşme becerisinin bir karşılığıdır. İzleyici, her katmana baktığında başka bir olay, başka bir gölge, başka bir ritim görür.

The Trick of Integration

Elif Aysu Solak

A six-layer installation composed of patterned styrofoam blocks, wooden rods, knitting, drawings on yellow, orange, blue, and red acetate sheets, 2025

This installation draws on the multilayered, fluid, and intuitive intelligence of the octopus as an expert in survival to construct the story of "our own octopus." Visibility and invisibility, attack and withdrawal, transformation and retreat... Survival lies in the ability to hold these opposing states with equal courage. The octopus, a creature that navigates life through instinct rather than instruction, sometimes playful, sometimes hunting, sometimes disappearing into darkness to heal, stands at the center of this narrative. The use of varied materials to produce the forms reflects the octopus's ability to merge with its surroundings by shifting color, texture, and behavior. As viewers look through each layer, they encounter a different situation, shadow, and rhythm.

Dokunma; Görerek Değil, Dokunarak Görmek

Elvin Tavşancıl

Değişken boyutlar: Kağıt, kumaş ve asetat üzerine mürekkep, 2025

"Görerek değil, dokunarak görmek" bu çalışmanın kavramsal çerçevesini ve üretim yöntemini belirler. Ahtapot, çevresini gözlerinden çok derisinin ve dokunmaçlarının hafızasıyla algılar; onun için görmek çoğu zaman dokunmakla eşdeğerdir. Bu durum, yalnızca biyolojik bir özellik değil, başka bir algılama biçimi önerir. Bu projede görsel kontrol devre dışı bırakılmış, çizim gözler kapalıyken parmak uçlarının kâğıt üzerinde açtığı bir yola dönüşmüştür. Ahtapot temsili bir figür olmaktan çıkarak rehber bir beden hâline gelir; çizim ise bedensel hafıza ve sezgiyle yönlendirilen bir sürece evrilir. Çalışma, bu sürecin asetat, kâğıt ve kumaş üzerindeki üç karşılığıdır. Asetat şeffaflıkla bakışı askıya alır; kâğıt hareketin doğrudan izini taşır; kumaş ise deriyeye yaklaşarak dokunuşun sıcaklığını çağırır. Görerek çizmek kontrolü, dokunarak çizmek bedenün yön bulmasını önerir. Bu eser, bir ahtapotun değil, dokunarak görebilen bir bedenün izidir.

Tentacle; Seeing Not by Looking, but by Touching

Elvin Tavşancıl

Variable : Ink on paper, fabric, and acetate, 2025

Tentacle: Seeing Not by Looking, but by Touching proposes an alternative mode of perception in which touch replaces sight. Inspired by the octopus, which perceives its environment through the memory of its skin and tentacles, seeing becomes a bodily rather than visual act. Visual control is suspended as drawing is produced with closed eyes, guided by fingertips. The octopus functions not as a representational figure but as a guiding body, allowing drawing to be directed by bodily memory and intuition. The process materializes across three surfaces acetate, paper, and fabric—each articulating a different intensity of touch. Acetate suspends vision through transparency; paper carries the direct trace of movement; fabric evokes the warmth of touch. Drawing by sight implies control, while drawing by touch allows the body to find its own direction. Rather than depicting an octopus, the work records the trace of a body.

Denizle Bütünleşme

Fatıma Sude Yıldırım

2025

00'10"

Stopmotion Çizgi-film

"Denizin Dalgaları Arasında Kaybolan Bir Ahtapot", varlık ile yok oluş arasındaki hassas dengeyi keşfeder. Uyumluluğun ve gizemin simgesi olan bu canlı, okyanusun hareketli yüzeyine karışarak, benliğin doğanın sonsuz ritmi içinde çözümlenmesini metaforlaştırır. Çalışma, görünürlük ile akışkanlık arasındaki gerilimi yakalar; varlıkların hayatta kalmak için nasıl uyum sağladığına, gizlendiğine ve dönüştüğüne dair sorular uyandırır. Bu solma hareketiyle, geçiciliğin güzelliği görünürleşirken, canlı ile deniz arasındaki sessiz diyalog hissedilir. Ahtapotun kayboluşu bir yok oluş değil, daha büyük bir bütünle birleşmenin şiirsel bir anlatımıdır.

Fading Through the Sea

Fatıma Sude Yıldırım

2025

00'10"

Stopmotion Cartoon

"An Octopus Fading Through the Waves of the Sea" explores the delicate balance between presence and disappearance. The octopus, a symbol of adaptability and mystery, dissolves into the moving surface of the ocean a metaphor for identity dissolving within nature's infinite rhythm. The work captures the tension between visibility and fluidity, evoking questions about how beings adapt, hide, and transform to survive. Through this fading motion, the piece reflects on impermanence, the beauty of transition, and the quiet dialogue between creature and sea. Suggesting that to fade is not to vanish, but to merge with something greater.

Ahtapotun deniz içersininde hareket hali. Stopmotion video sahneleri, 6/13
The movement of the octopus within the sea. Stopmotion video scenes, 6/13

Video Qr

Denizin dalgalarıyla bütünleşme hali. Stopmotion video sahneleri, 4/13
A state of becoming one with the waves of the sea. Stopmotion video scenes, 4/13

Zihin, Sığınağında

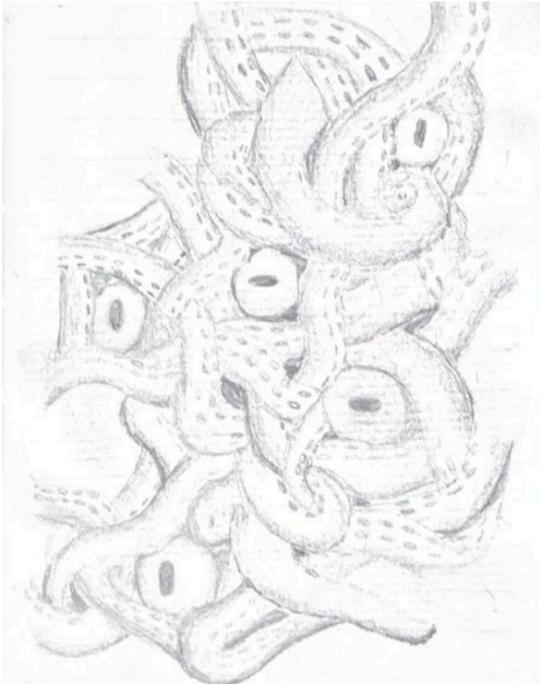
Ferhan Hurşit Döner

Boşluk, bir "ben" ve dışarıya uzanan o çıplak bakış... Ancak dışarıyı yaralar. O ilk temasla birlikte kollar birer savunma mekanizmasına, tecrübeler ise "ben"i çevreleyen aşılabilir bir kaleye dönüşür.

Artık bu zırhın içinde güvendesinizdir ama aynı zamanda kendi inşa ettiğiniz labirentin tutsağısınız. Gözler, duvarların çatlaklarından hala ısrarla dışarıyı süzmeye çalışır.

Bu eser, zekânın trajik paradoksudur: Tehlikeyi bilecek kadar keskin, bilinmeyi arzulayacak kadar deli olmak. "Güvende kal" diyen kolların sarmalıyla, "ne pahasına olur-sa olsun hisset" diyen gözlerin ebedi savaşı.

Bu sizin kaleniz. Bu sizin hapishaneniz. Peki, o gözler

Mind, In Its Keep

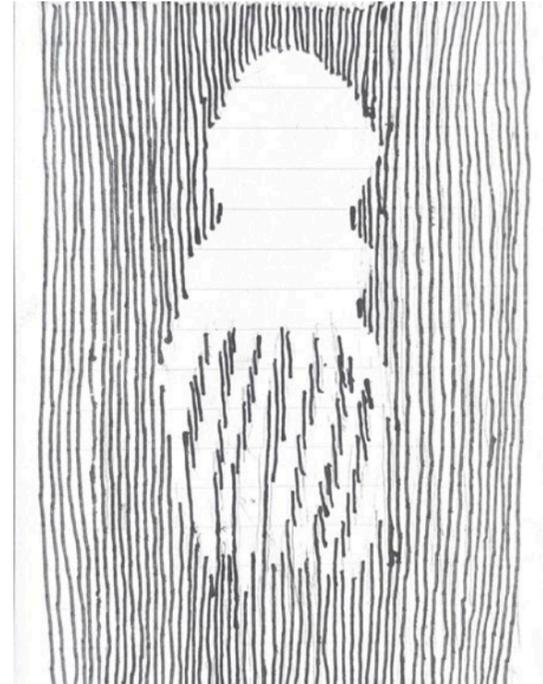
Ferhan Hurşit Döner

Void. A "self" and that naked gaze reaching outward. But the outside wounds. With that first contact, arms turn into defense mechanisms, and experiences transform into an impenetrable fortress surrounding the "self."

You are now safe within this armor, yet simultaneously a prisoner of the labyrinth you have built. The eyes still insistently try to filter the outside world through the cracks in the walls.

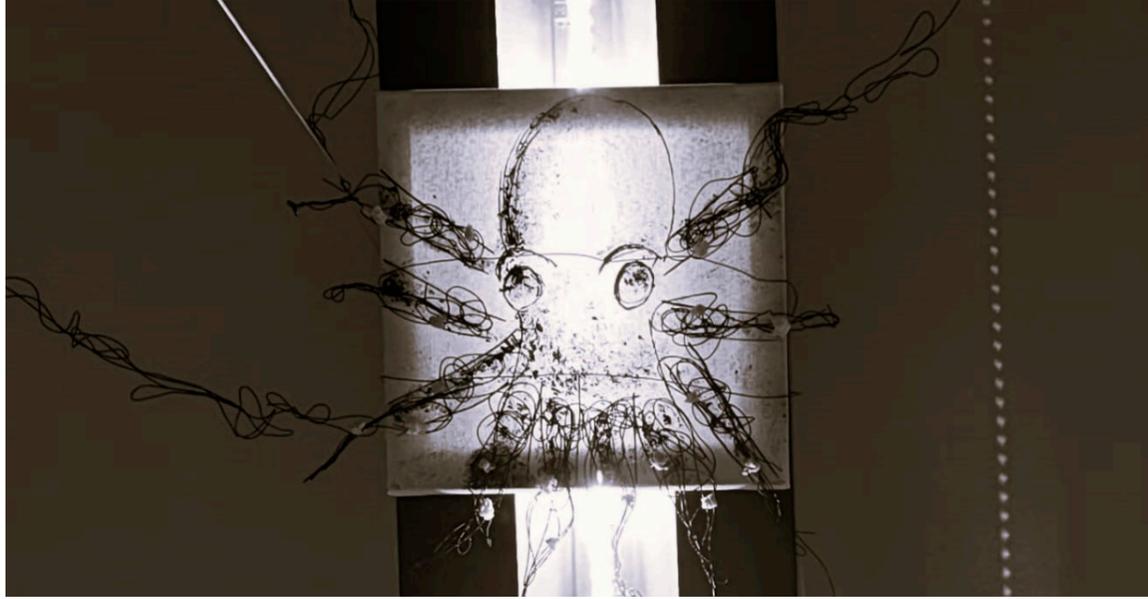
This work is the tragic paradox of intelligence: being sharp enough to perceive the danger, yet mad enough to desire the unknown. It is the eternal battle between the suffocating embrace of arms saying "stay safe" and the relentless scream of eyes saying "feel, at all costs."

This is your fortress. This is your prison. But what of those eyes?

Saklanan Bakış

Gamze Şehla

Bu projede ahtapot metaforu, mekânla kurulan algısal ve bedensel ilişkiyi görünür kılmak için kullanılmıştır. Yapının üst kotta konumlandırılması, ahtapotun saklanma refleksine gönderme yaparken aynı zamanda çevresini bütünüyle izleyebilen bir varlık olarak var olmasını mümkün kılar. Yüksekten bakan bu konum, görünmezlik ile hâkimiyet arasındaki gerilimi temsil eder.

Ahtapotun dokunaçları, yalnızca fiziksel bir sarılma değil, mekânı "hissetme" eylemi olarak ele alınır. Kolonlara dolanan dokunaçlar, yapının strüktürel elemanlarıyla temas kurarak mekânı tanıyan, yoklayan ve sahiplenen bir beden izlerini taşır. Bu temas, görmenin ötesinde, dokunarak algılayan bir varoluş biçimini vurgular.

Proje, saklanan ama her şeyi algılayan, görünmeyen fakat mekânın her noktasına nüfuz eden bir organizma gibi çalışır; mimariyi yalnızca bir yapı değil, yaşayan ve hisseden bir beden olarak yeniden düşünmeye davet eder.

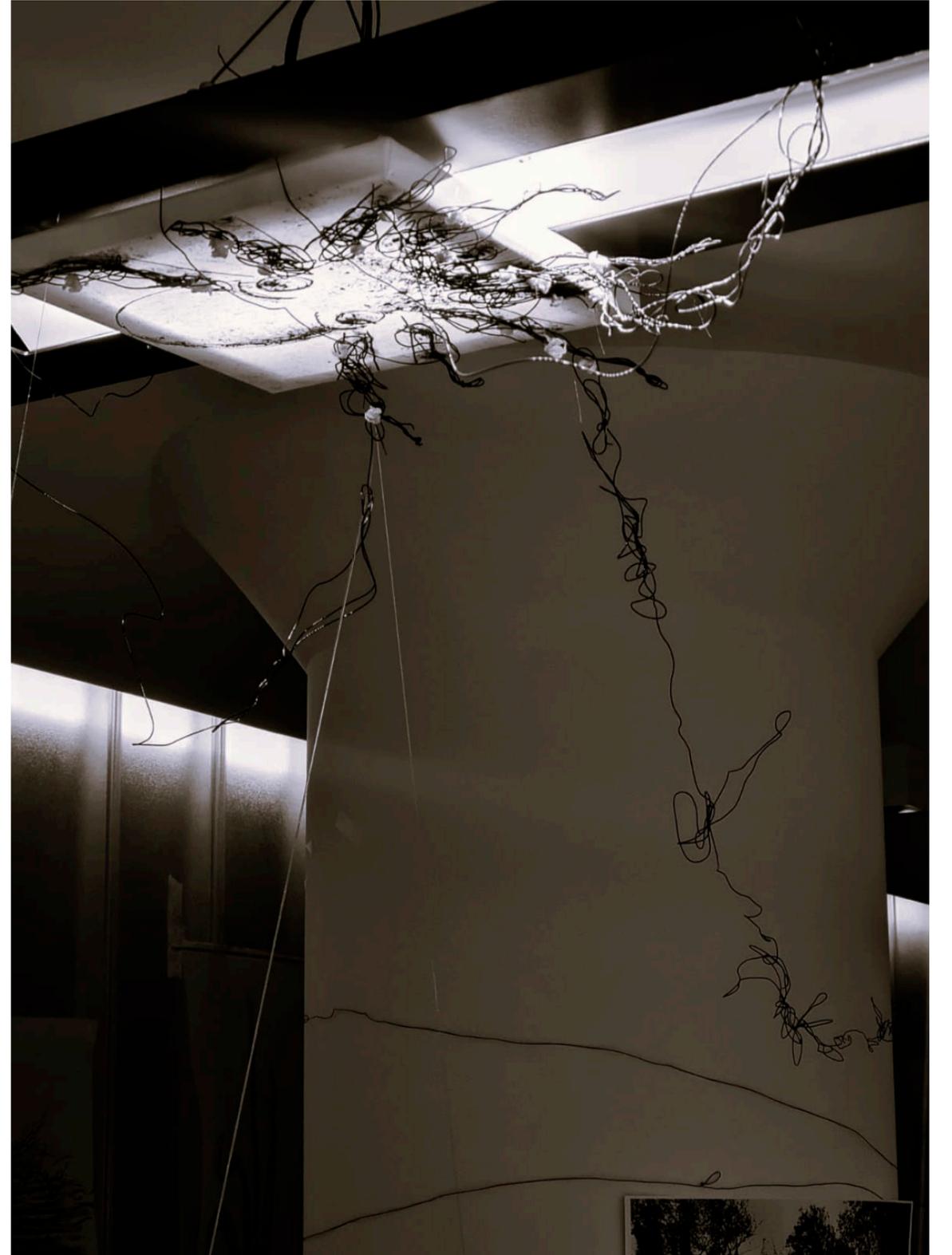
The Hidden Gaze

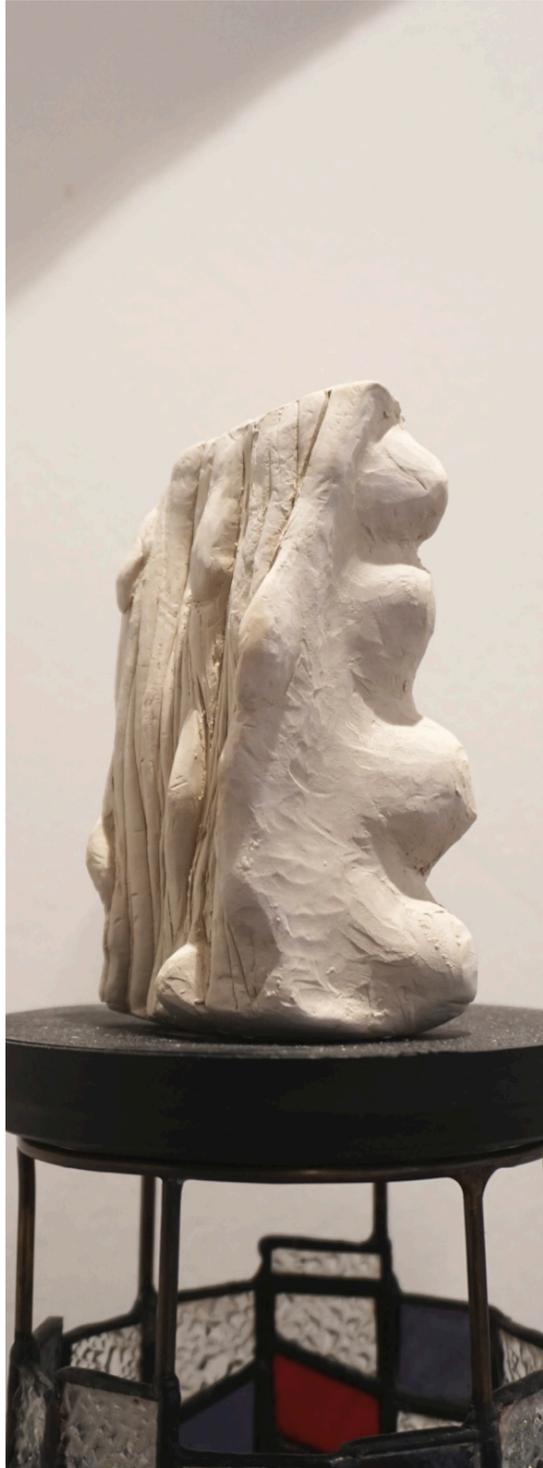
Gamze Şehla

In this project, the octopus metaphor is employed to make visible the perceptual and bodily relationship established with space. Positioning the structure at an upper level refers to the octopus's instinct to hide, while simultaneously enabling it to exist as a being that can observe its surroundings in their entirety. This elevated vantage point represents the tension between invisibility and dominance.

The octopus's tentacles are interpreted not merely as a physical act of wrapping, but as an action of "feeling" space. By entwining around the columns, the tentacles establish contact with the structural elements, leaving traces of a body that recognizes, probes, and claims the space. This contact emphasizes a mode of existence that perceives through touch rather than sight alone.

The project operates like an organism that hides yet perceives everything—unseen, but permeating every point of the space—inviting a reconsideration of architecture not only as a structure, but as a living, sensing body.

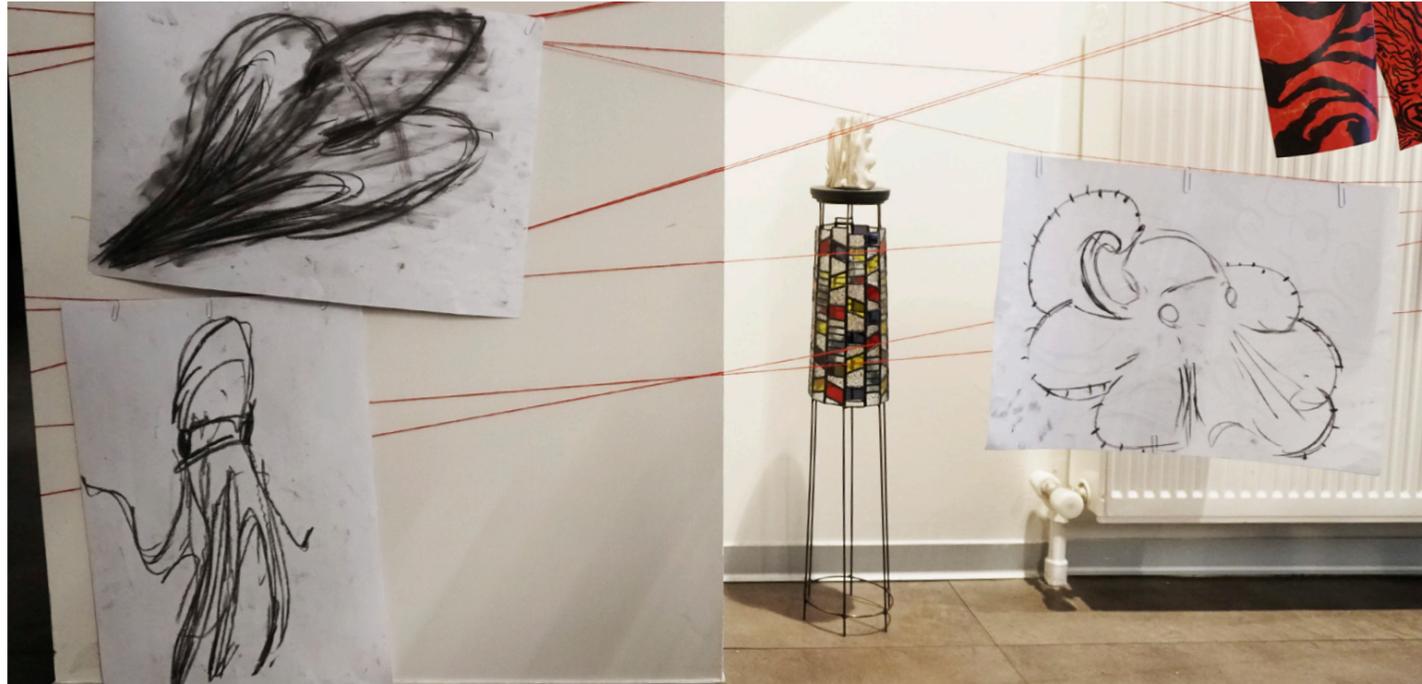

Kesit-Pot

Irmak Döndüren

Ahtapot İncelemesi, 35 x 50 cm kömür çizim, 3 adet arkalı önlü, 13 x 6 x 8 cm ahtapot kolu, beyaz seramik çamuru, 2025

Ahtapot incelemesi benim için ahtapota yaklaşma provası; bir tanışma dansı. Arkalı önlü beş kömür eskizden üçü seçilerek sergilendi. Bu eskizlerde ahtapotun farklı duygusal durumlarındaki hâllerini takip ediyorum: dokusunu, sıkışıp genişleyerek hareket etmesini, duygusal değişimlerini ve geçici hâllerini bir kesit gibi inceliyorum. Seramik çamuru ile ürettiğim küçük dokunaç ise temsil etmekten çok, dokunarak düşünmeye ve üretmeye alan açıyor.

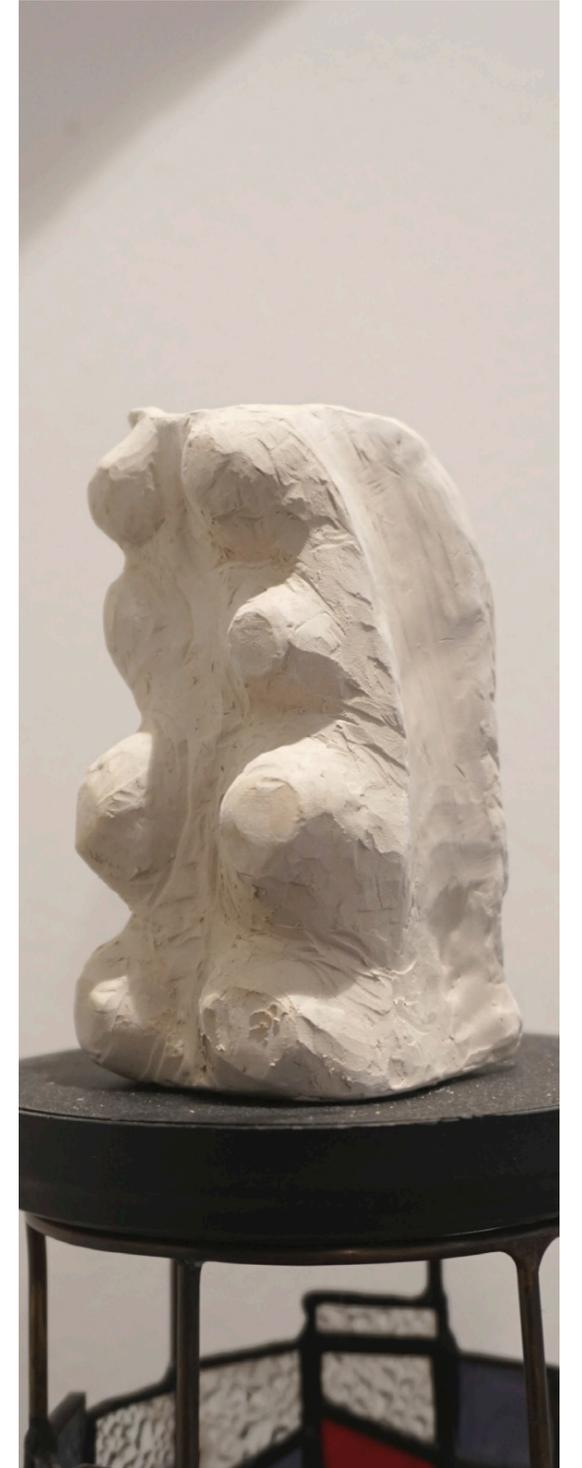

Section-Pus

Irmak Döndüren

Octopus Study, 35 x 50 cm, charcoal drawing, 3 double sided sheets; 13 x 6 x 8 cm, octopus tentacle, white earthenware clay, 2025

Octopus study is, for me, a rehearsal for getting closer to an octopus; a dance of introduction. Three of the five double-sided charcoal sketches were selected and exhibited. In these drawings, I follow the octopus through different emotional states, examining its texture, the way it moves by contracting and expanding, its shifts in feeling, and its fleeting conditions as if seen through a cross-section. The small tentacle I made from ceramic clay, rather than aiming for representation, opens up a space for thinking and making through touch.

Benim Ahtapotum: Dönüşüm

Merve Gül Çakır

İplerle yapılan yerleştirme, Video

2025

Bu projenin temel amacı, ahtapotun sadece biyolojik bir canlı değil, aynı zamanda sürekli olarak kendini oluşturan ve tamamlayan dinamik bir varlık olduğudur.

Asılı duran ve boşluktan örülmüş ip kabuk, merkezden asılı duran ve henüz tam olarak tanımlanmamış olan bir kimliğin veya projenin hassas ve kırılgan başlangıcını işaret eder; bu gövde, aşağıdaki ipliklerle yavaş yavaş örülerek vücuduyla bütünleşme, yani tamamlanma sürecindedir. Bacaklardan birinin yaralı ve sonra farklı bir renkle onarılmış olması ise, bu oluşumun zorluklar ve başarısızlıklar karşısında dahi durmadığını kanıtlar.

İşte bu sürekli oluşum ve kendini yenileme mekanizması, benim de hatalarımdan öğrendiğim, çevremi çözümlmek için attığım her adımın kendi varlığını inşa etme biçimim olduğu inancımın temelini oluşturmaktadır.

My Octopus: The Transformation

Merve Gül Çakır

Installation made with rope, Video

2025

The main aim of this project is to present the octopus not just as a biological creature, but as a dynamic being that is constantly creating and completing itself.

The suspended thread shell, woven from the void, marks the delicate and fragile beginning of an identity or project that is not yet fully defined. This core is in the process of completion, slowly integrating with the body by being woven with the threads below. The fact that one of the legs was wounded and then repaired with a different color proves that this formation does not cease, even in the face of difficulties and failures.

This mechanism of constant formation and self-renewal forms the basis of my personal belief: that I learn from my mistakes, and that every step I take to analyze my environment is a way of building my own existence.

Enstelasyonun tamamlanmasını anlatan video için QR kod:
QR code for the video describing the completion of the installation.

Benim Ahtapotum Sizsiniz

Önder Bekel

Değişken ölçüler, 23 Beden (1 Octopus)

Bu (Octopus) bağı düşünürken "My Octopus Teacher" belgeselini tekrar hatırlamaya çalıştım. İnsan'ın ahtapotla kurduğu o sessiz ilişki... Birbirlerini tanımadan, ama birbirlerinin varlığını derinden hissederek geçen o zaman. Bende bunu düşündüğümde aklıma peki ya benim ahtapotum demek geçti? Sanırım benim ahtapotum da sizsiniz. Bir süredir sizinle aynı alanı, aynı zamanı, aynı sessizliği paylaşıyorum. Ben, aralıklarla yanınızda olabiliyorum. Siz her gün oradasınız, birbirinize dokunuyorsunuz, birbirinizi tanıyor-sunuz; ben ise yalnızca arada bir, o dokunuşların içinden geçen bir akıntı gibiyim.

You're My Octopus

Önder Bekel

Variable measurements, Size 23 (1 Octopus)

While thinking about this piece (Octopus), I found myself recalling My Octopus Teacher that quiet relationship between a human and an octopus. Two beings who never truly know one another, yet deeply sense each other's existence over time. And then I thought perhaps you are my octopus. For some time now, I've been sharing the same space, the same time, the same silence with you. I can only be near you intermittently, while you are always there touching, sensing, knowing one another. I pass through that field of contact like a drifting current. Still, I know there is an invisible bond between us. When these fragments come together, they seem to form a living, ever-

Yine de biliyorum, aramızda görünmeyen bir bağ var. Ama bu parçalar bir araya geldiğinde, sanki sürekli devinim halindeki, canlı bir organizmaya dönüşüyoruz. Birbirimize uzanan kollarımızla, sürekli değişen bir canlı, bir ilişkisel form gibi. Ben o yapının merkezinde değilim, yalnızca çevresinde dolaşıyorum. Bazen yaklaşıyorum, bazen uzaklaşıyorum. Ama siz her zaman oradasınız; birbirinize ve bana dokunan o görünmez dokunaçlarla. Bu çalışma o hissin izinden doğdu. Sizin görüntülerinizi bir araya getirerek bir günce oluşturdum. Bir belge değil bu bir hatırlama formu. Sizden kalan izleri, boşlukları, temasları bir araya getirip dokundum; belki bir ahtapotun kollarıyla hafifçe yokladığı bir deniz tabanı gibi. Bu günceyle beraber size bir mektup da yazmak istedim. Bu satırlar, size teşekkürüm ve itirafım gibi. Siz benim ahtapotumsunuz. Birbirinizi ve beni taşıyan o büyük, dağınık, çok sesli bedensiniz. Benim ahtapotumsunuz; bana birlikte olmanın, ama tamamen sahip olamamanın, birbirini tanımadan da hissedebilmenin inceliğini öğrettiniz. Bu ilişkide "sanatçı" kim, "izleyici" kim, emin de değilim artık. Belki de hepisi aynı bedende, aynı durumda, aynı suda yüzen parçalardır. Bu çalışma bitmiş bir ilişkisel sanat nesnesi değil. Belki hiçbir zaman da tamamlanmayacak. Çünkü siz orada oldukça, aramızdaki mesafe değiştiğinde, bu ilişkisel ağlar de yeniden şekillenecek. Belki bir gün hepimiz başka yönlere gideceğiz, ama ben o görünmez kolların hâlâ bir yerlerde birbirine dokunduğunu hissedeceğim.

moving organism. With our extending arms, we become a shifting, relational body. I am not at the center of this structure; I simply move around its periphery sometimes approaching, sometimes drifting away. Yet you remain there, reaching toward one another and toward me with those unseen tentacles. This work was born out of that feeling. I gathered your images and composed a kind of diary not a document, but a form of remembering. I collected the traces, the absences, the moments of contact you left behind, and I touched them perhaps the way an octopus gently probes the sea floor with its arms. Alongside this diary, I wanted to write you a letter. These lines are both my confession and my gratitude. You are my octopus. You are the vast, scattered, many-voiced body that holds each other and me. You are my octopus; you have taught me the delicacy of being together without possession, of sensing without fully knowing. Within this relationship, I no longer know who is the "artist" and who is the "viewer." Perhaps they are all parts of the same body, moving within the same water. This work is not a finished relational art object and perhaps it will never be complete. As long as you remain there, as the distance between us shifts, these networks of relation will continue to reshape themselves. One day, we may all drift in different directions, yet I will still feel those invisible arms reaching, somewhere, toward one another. you are my octopus. You are the vast, scattered, many-voiced body that holds each other and me. You are my octopus; you have taught me the delicacy of being together without possession, of sensing without fully knowing. Within this relationship, I no longer know who is the "artist" and who is the "viewer." Perhaps they are all parts of the same body, moving within the same water. This work is not a finished relational art object and perhaps it will never be complete. As long as you remain there, as the distance between us shifts, these networks of relation will continue to reshape themselves. One day, we may all drift in different directions, yet I will still feel those invisible arms reaching, somewhere, toward one another.

Saçma Uzunlukta Bir Ahtapot

Timuçin Erk

Bu çalışma, 11 metre uzunluğunda ve 33 cm genişliğinde bir ahtapot çizimidir. Rulo hâlindeyken kolayca taşınabilen, dar bir alana sığan bu çizim, açıldığında beklenmedik bir şekilde genişler ve mekânı domine eden bir varlığa dönüşür.

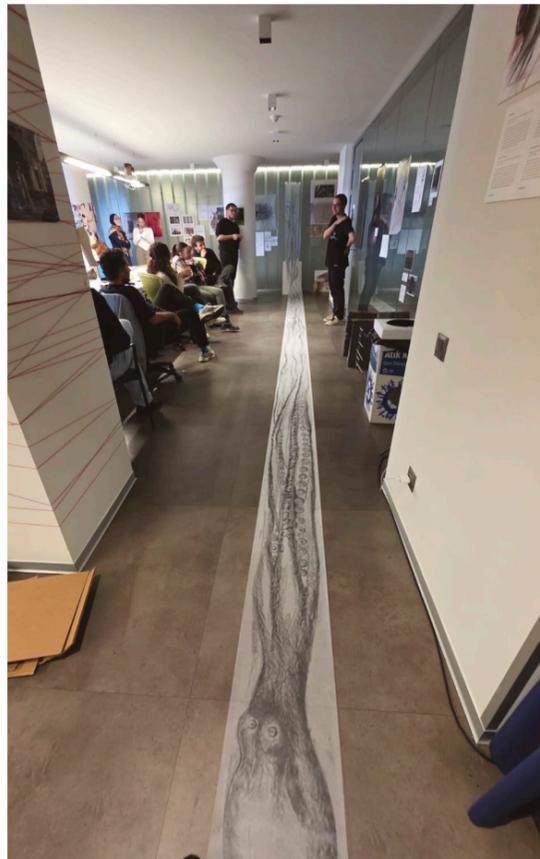
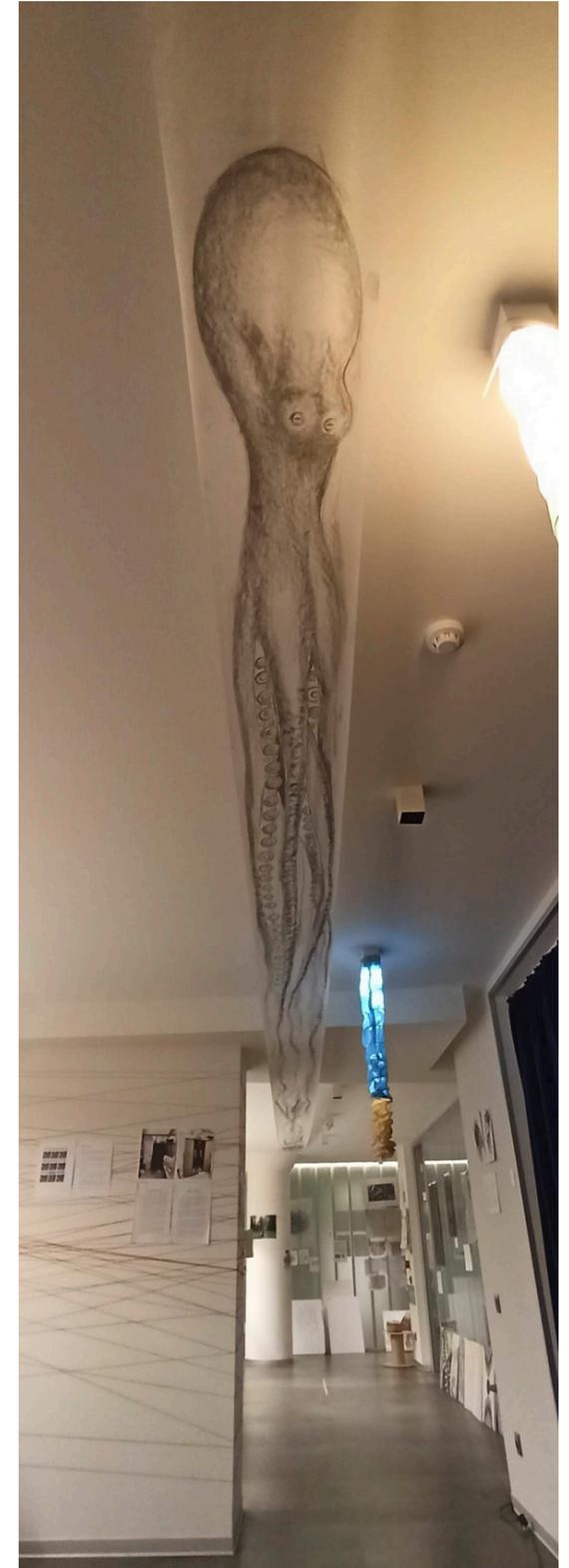
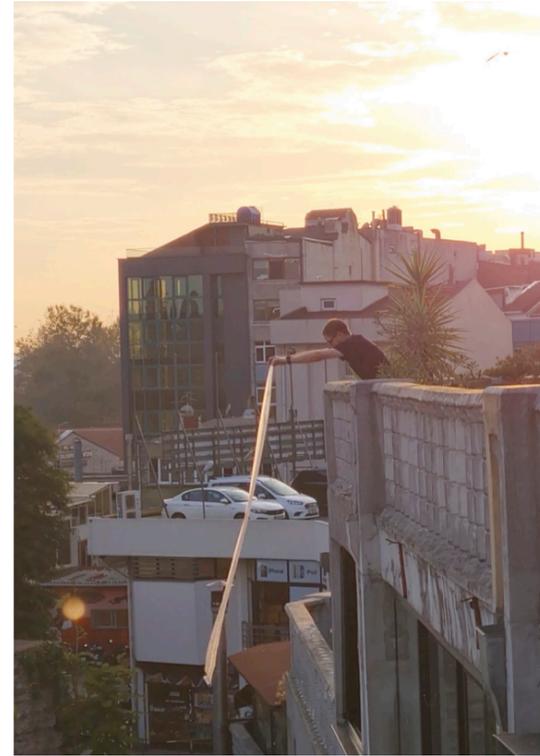
Ahtapot, biçimsel esnekliği ve çok yönlülüğü ile tanınan bir canlıdır. Bu çalışmada ise, hem fiziksel olarak hem de kavramsal düzeyde "yayılma", "yer kaplama" ve "sınırların yeniden tanımlanması" fikirlerini taşır. Küçük bir hacme sıkıştırılabilen bu uzun form, açıldığında ölçülerin ve ölçeğin algısını sorgular.

A Ridiculously Long Octopus

Timuçin Erk

This work is an octopus drawing measuring 11 meters in length and 33 centimeters in width. While it can be easily carried and stored in a small space when rolled up, it expands unexpectedly when unfurled and transforms into a presence that dominates the surrounding space.

The octopus is known for its formal flexibility and versatility. In this work, it embodies notions of "expansion," "occupying space," and "redefining boundaries," both physically and conceptually. This elongated form, which can be compressed into a compact volume, challenges the viewer's perception of dimension and scale once it is fully opened.

AHTAPOT

Yamaç Şenelmiş

kağıt üzerine tipografik baskı

Bu çalışma, rastlantısal harf dizilimlerinden oluşan bir yüzeyde, "ahtapot" kelimesinin kamuflé olmuş varlığını arama eylemi üzerinden görsel bir düşünme pratiği kurar. Harflerin oluşturduğu tipografik gürültü, izleyiciyi pasif bir gözlemciden çıkarıp, anlamı avlayan bir bakışa dönüştürür. Böylece eser, yalnızca görülmeyi değil, görme arzusunu da konu edinir. Kompozisyon, ahtapotun biyolojik özelliklerinden—özellikle kamuflaj ve adaptasyon yetisinden—yola çıkar. Görünmezliği, biçim değiştirerek hayatta kalma becerisiyle birleştiren bu canlı, burada benliğin kentsel orta-ma uyumlanma biçiminin bir metaforuna dönüşür. İstanbul'un çok katmanlı, sürekli dönüşen dokusu içinde bireyin görünürlük ve anonimlik arasında salınan varlığı, harflerin yüzey üzerindeki rastlantısal konumlarında yankı bulur.

Tipografi, bu bağlamda yalnızca bir iletişim aracı değil, dokunsal bir yüzey hâline gelir. Harfler birbiriyle temas eder, anlamı sürtünerek üretir. Tıpkı ahtapotun dünyayı kollarıyla, yani temas yoluyla algılaması gibi, bu eser de anlamı görsel değil, dokunsal bir farkındalıkla ortaya çıkarır.

Sonuç olarak, "AHTAPOT" biçimsel olarak da kavramsal olarak da kamuflajın, adaptasyonun ve dokunmanın estetiğini araştırır. İzleyici, bu harf labirentinde gözün yönünü, algının sınırlarını ve benliğin kent içindeki varlık biçimlerini yeniden düşünmeye davet edilir. Burada anlam, yüzeyin ardında değil—yüzeyin kendisinde, temasta ve bakışın eyleminde var olur.

OCTOPUS

Yamaç Şenelmiş

typographic print on paper

This work constructs a visual thinking practice through the act of searching for the camouflaged word "octopus" within a surface of randomly arranged letters. The typographic noise transforms the viewer from a passive observer into an active seeker of meaning—the piece thus examines not only the act of seeing, but the desire to see itself. Drawing from the biological traits of the octopus—particularly camouflage and adaptation—the composition becomes a metaphor for how the self adjusts and transforms within the urban environment. In Istanbul's layered and ever-shifting urban fabric, the tension between visibility and anonymity mirrors the scattered positioning of the letters.

Typography here operates as a tactile surface rather than a communicative one. The letters touch, overlap, and produce meaning through friction. Just as the octopus perceives the world through its arms—through contact rather than vision—the piece invites meaning to emerge through a tactile awareness rather than pure perception.

Ultimately, OCTOPUS investigates the aesthetics of camouflage, adaptation, and touch both formally and conceptually. The viewer is invited to reconsider direction, perception, and selfhood within the urban field—where meaning does not lie beneath the surface, but within it, in the act of contact and the motion of the gaze. A city's identity is embedded in its trash and in the hands that interact with it.

AH S PO L TE KN TA P KO F SE
T A LA K P L DE I M R P T
F E P O EK M İR F TÜ A ME
N O G VE M N ME KE R I A
G ER U A Y B C E YU P A I
A H R TA L K K ME Z O E
P TA I P H A M NE AH I TA
İN F Y ED P O İŞ DE I P T
A H EA T İ T A H JE O
RA P ASE A P O TEK OR İ E
TA N GE İ V E LE U A
P O EF O B A OT H P
UR A H O P H BA TA İ
T A KA L AH P O E
AH S PO L TE KN TA P KO F SE
T A LA K P L DE I M R P T
F E P O EK M İR F TÜ A ME
N O G VE M N ME KE R I A
G ER U A Y B C E YU P A I
A H R TA L K K ME Z O E
P TA I P H A M NE AH I TA
İN F Y ED P O İŞ DE I P T
A H EA T İ T A H JE O
RA P ASE A P O TEK OR İ E

Görünen Bedenin Görünmeyen İzi: Ahtapot

Zeynep Ateş

Tek kanal video, 2025

Süre: 0:20

Ahtapot sadece suyun içinde yaşamaz; suyun kendisi gibi yaşar. Sabitlik yerine geçiciliği, sınır yerine akışı seçer. Su, onun bilincinin bir uzantısı gibidir. Düşünceleri sadece bedeninde değil, suyun dokusunda da devam eder.

Ahtapotun izini sürmek zordur. O, her yerde olabilir ama zor olan onu görebilmektir. Suyu karıştır, biçimini siler. Ardında sadece bir yansıma...

Yansıma(lar), suyun hafızasında kalan soluk. Işık ve hareket birbirine karışır; düşünce suyun üzerinden geçerken kısa varlığın hem yokluğun kesiştiği yerdir. İşte ahtapot oradadır.

The invisible Trace of the visible Body: Octopus

Zeynep Ateş

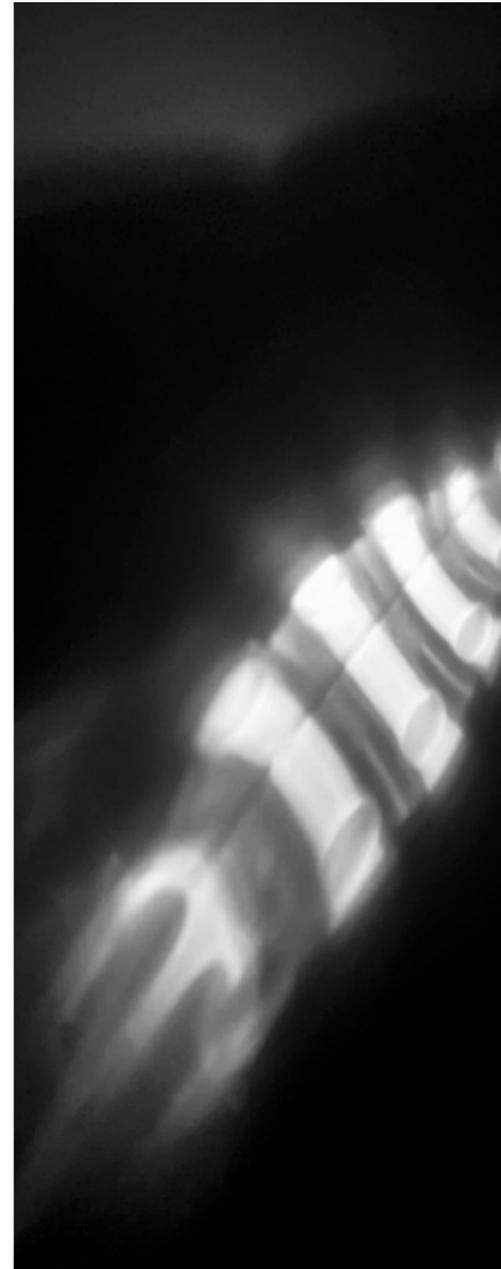
Single-channeled video, 2025

Duration: 0:20

The octopus does not merely live in water; it lives as water. It seems to choose transience over permanence, flow over boundaries. Water feels like an extension of its consciousness. Its consciousness continues not only within its body but also through the reflection of the water itself.

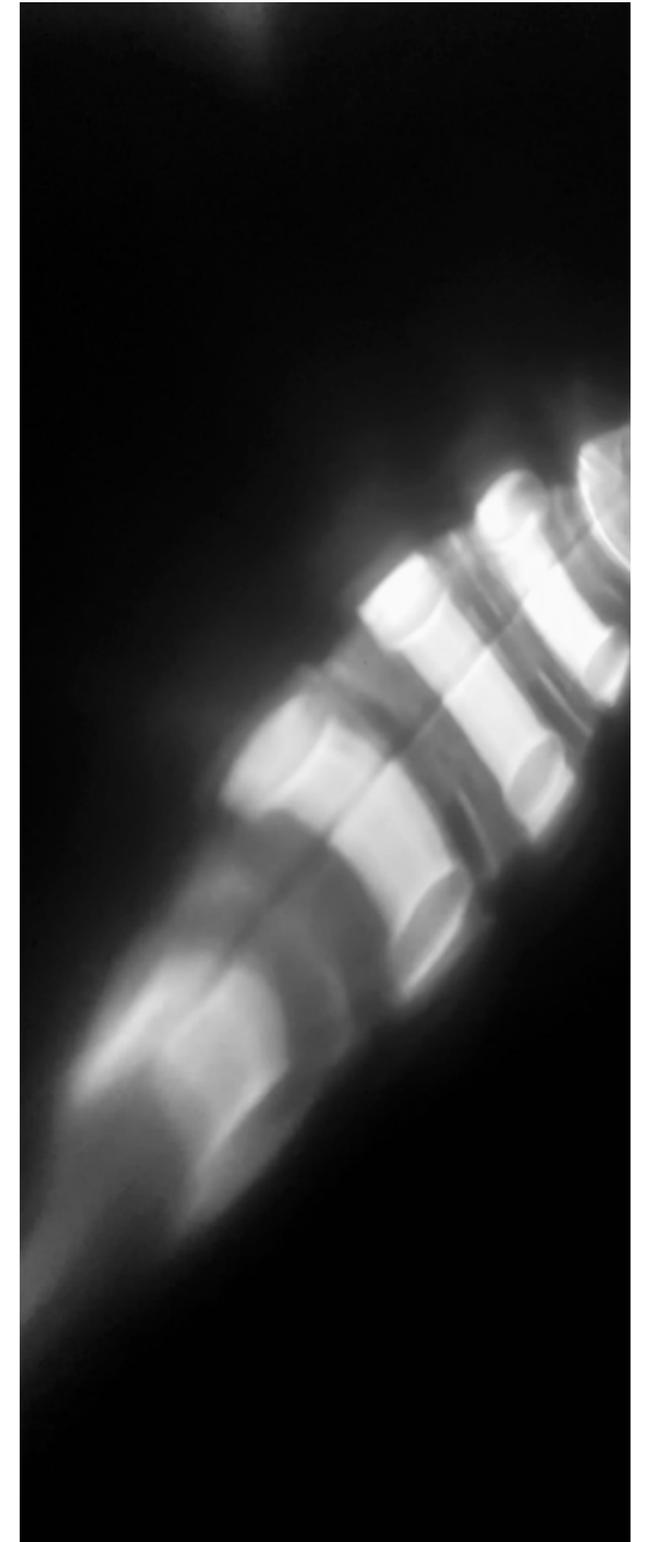
Tracing the octopus is difficult. It can be anywhere, yet seeing it is the true challenge. It merges with the water, erases its form, leaving behind only a reflection.

Reflections faint memories preserved in the water's surface. Light and movement intertwine; thought becomes visible for a brief moment as it passes across the water. Those instant marks the intersection of presence and absence. That is where the octopus exists.

Video çalışmasından kareler. Videonun tamamını izlemek için qr kodunu taratıp izleyebilirsiniz.

Scenes from the video. You can scan the QR code to watch the full video work.

Kollar

Şeyma Kaya

Ahtapot gündemimize geldiğinde ben Aydın'da babaannemlerle mor bir karton üzerinde pastel boyayla ahtapotlar çizmeye başladım. Balkon masasının üstüne sabitledik, dedem de babaannem de gidip gelip ahtapotlarımızın dünyasını renklendiriyorlar. Bir sonraki gidişimde çekeceğim fotoğraflarını... Benim ahtapot projesi de ismiyle müsemma oldu, hem babaannemlerle kolektif kartonumuz, hem kısacık bir şiirçe, hem de her gün baktığımız camiiyi bir ahtapot gibi hayal ettiğim bir eskiz...

şiirçe:

*bir boğazlı
iki yakalı
üç dinli
dört yollu
beş taşlı
altı üstü
yedi tepeli
sekiz kollu
ahtapot istanbul*

Tentacles

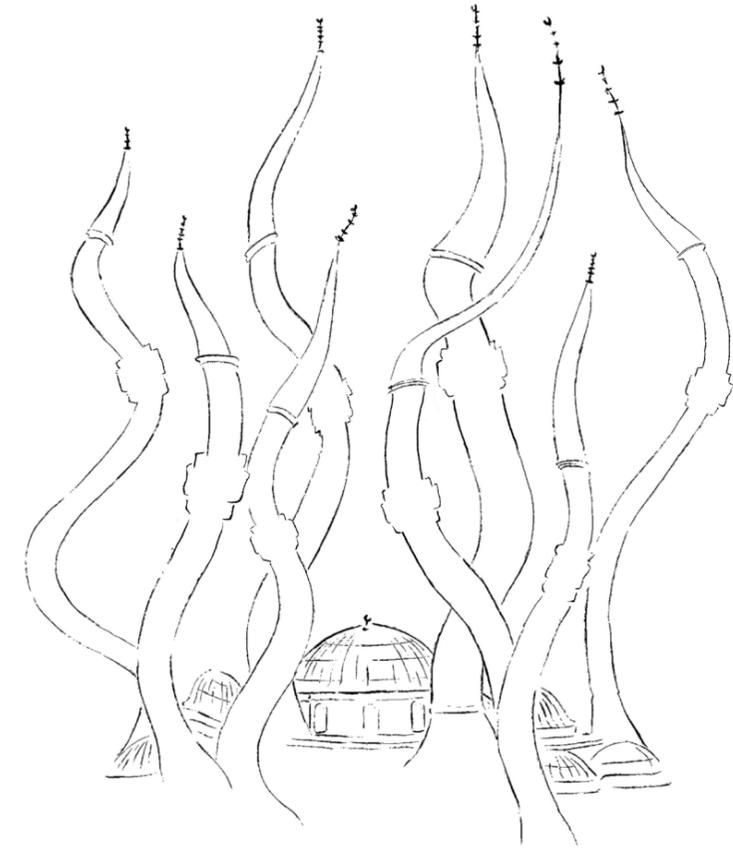
Şeyma Kaya

When the octopus entered our agenda, I started drawing octopuses in Aydın at my grandparents' place, using pastels on a purple piece of paper. We fixed it onto the balcony table, and both my grandfather and my grandmother keep coming by, adding color to the world of our octopuses. I'll take photos of it the next time I go...

So my octopus project turned out to be true to its name: partly our collective octopus paper with my grandparents, partly a tiny poem, and partly a sketch in which I imagine the mosque we look at every day as an octopus...

some things are untranslatable

if there were a list of
the ultimate untranslatables,
puns would top the list.

sekiz minareli sinanpaşa camii
sinanpaşa mosque with eighth minarets

Arkadaşım Ahtapot

yanar

"Etkileyiciydi. Bir balerine benziyordu. Uzun uzun bacakları vardı. Her biri incecikti. Usulca yere dokunuyor, hepsi sözleşmişçesine ağır ağır hareket ederken, parmak uçlarında sanki dev bir dünyayı taşıyordu. Çekiciliğinin yanında vantuzları ve her yanını saran, onu kaplayan kaygan yüzeyi ile insanı ürküten bir tarafı da vardı. İrili ufaklı gözenekleri su damlaları gibi yukarıdan aşağı onun bacaklarına doğru akıp gidiyor ve her biriyle nefes almasını sağlıyordu. İşte bir sabah onunla karşılaşmıştım. Kapının mektupluğundan, girişe atılmış, o yıllarda çok severek okuduğum Independent Gazetesinin içindeki ekini elime alıp, göz gezdirirken tam sayfa hali ile onunla yüz yüze gelmiştim. Dakikalarca bakmış, dikkatle incelemiştim. Ahtapot ilgimi çekmiş ve aklımda kalmıştı. Uzun yıllar önceydi. Günlerden cumartesiydi.

İşte bu ahtapotla bir sabah aniden bizim stüdyonun kapısından girdiğimi de hatırlıyorum. Tabii ki ne ben onun ne de o benim elimden tutmuştu. Ama belki de böyle bir şeydi birlikteliğimiz. Çünkü onun dev resmini yanımda stüdyoya getirmiştim, o günün diğer bazı kahramanları gibi. Üstelik hazırladığımız bir çalışma gününün çok önemli, hatta akılda kalıcı bir aktörü de olmuştu"

Yıllar önce aynı başlıkla ve yukarıdaki alıntının da içinde olduğu makalesi yazdığım "Arkadaşım Ahtapot" Beşiktaş'a da geldi. Çünkü Aura'daki atölye'mizde Sinan Paşa Çarşısı'nı konuşup tartışırken onunla özdeşleşti ve tariflendi. Bu çarşı tam anlamıyla aramızda tartıştığımız gibi tam bir ahtopota benziyordu. Üstelik ahtapot da çok özel ve mimarlık, sanat ve yaşam adına kendisinden çok öğrenilebilecek bir yaratıktı. Kendisi hep birlikte izlediğimiz "Öğretmenim Ahtapot" filmi ve ardından yaptığımız sohbetler ve çalışmalarla "Sınırlar" Atölyesi'nin çok önemli bir aktörü oldu.

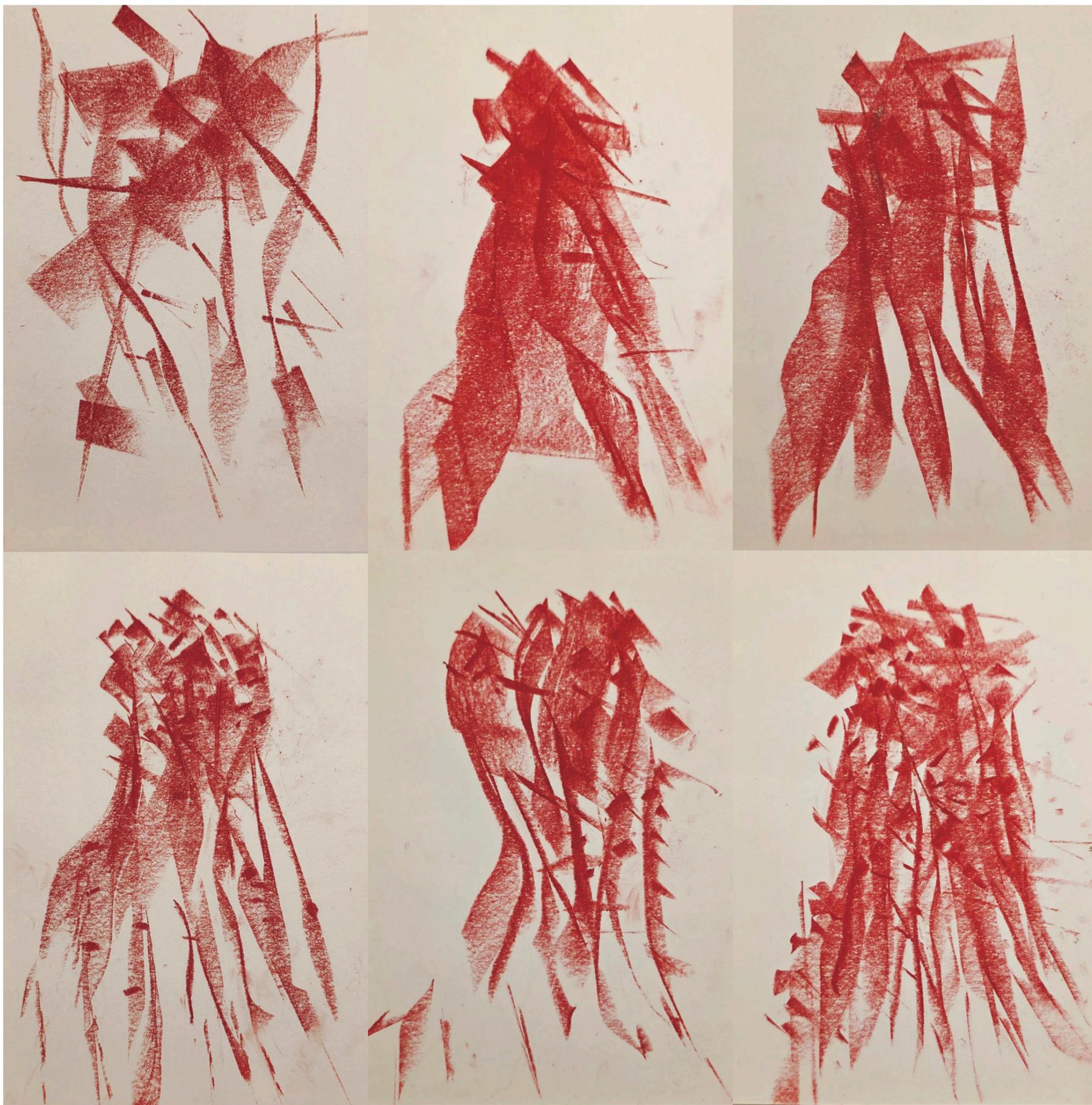
My Friend Octopus

yanar

"It was impressive. It resembled a ballerina. It had long legs. Each one was slender. Gently touching the ground, moving slowly as if in unison, it seemed to carry a giant world on its fingertips. Alongside its charm, there was also a frightening side to it, with its suckers and the slippery surface that covered it, enveloping it. Large and small pores flowed down its legs like water droplets, allowing it to breathe. That's how I encountered it one morning. I had picked up the supplement of the Independent newspaper, which I loved reading in those years, thrown into the entrance from the letterbox, and was skimming through it when I came face to face with it on a full page. I had stared at it for minutes, examining it carefully. The octopus had caught my attention and stayed in my mind. It was many years ago. It was a Saturday.

I also remember one morning suddenly walking into our studio with this octopus. Of course, neither I nor it had taken each other's hand. But perhaps that was what our relationship was like. Because I had brought its giant picture with me to the studio, like some of the other heroes of that day. Moreover, it had been a very important, even memorable, actor in the work we had prepared that day.

Years ago, my article titled 'My Friend the Octopus,' which included the above quote, also came to Beşiktaş. Because while we were talking and discussing Sinan Paşa Market in our workshop at Aura, it became identified and defined with him. This market was exactly like an octopus, just as we had discussed among ourselves. Moreover, the octopus was a very special creature from which much could be learned in terms of architecture, art, and life. It became a very important actor in the 'Borders' Workshop through the film 'My Teacher the Octopus,' which we watched together, and the conversations and work we did afterwards.

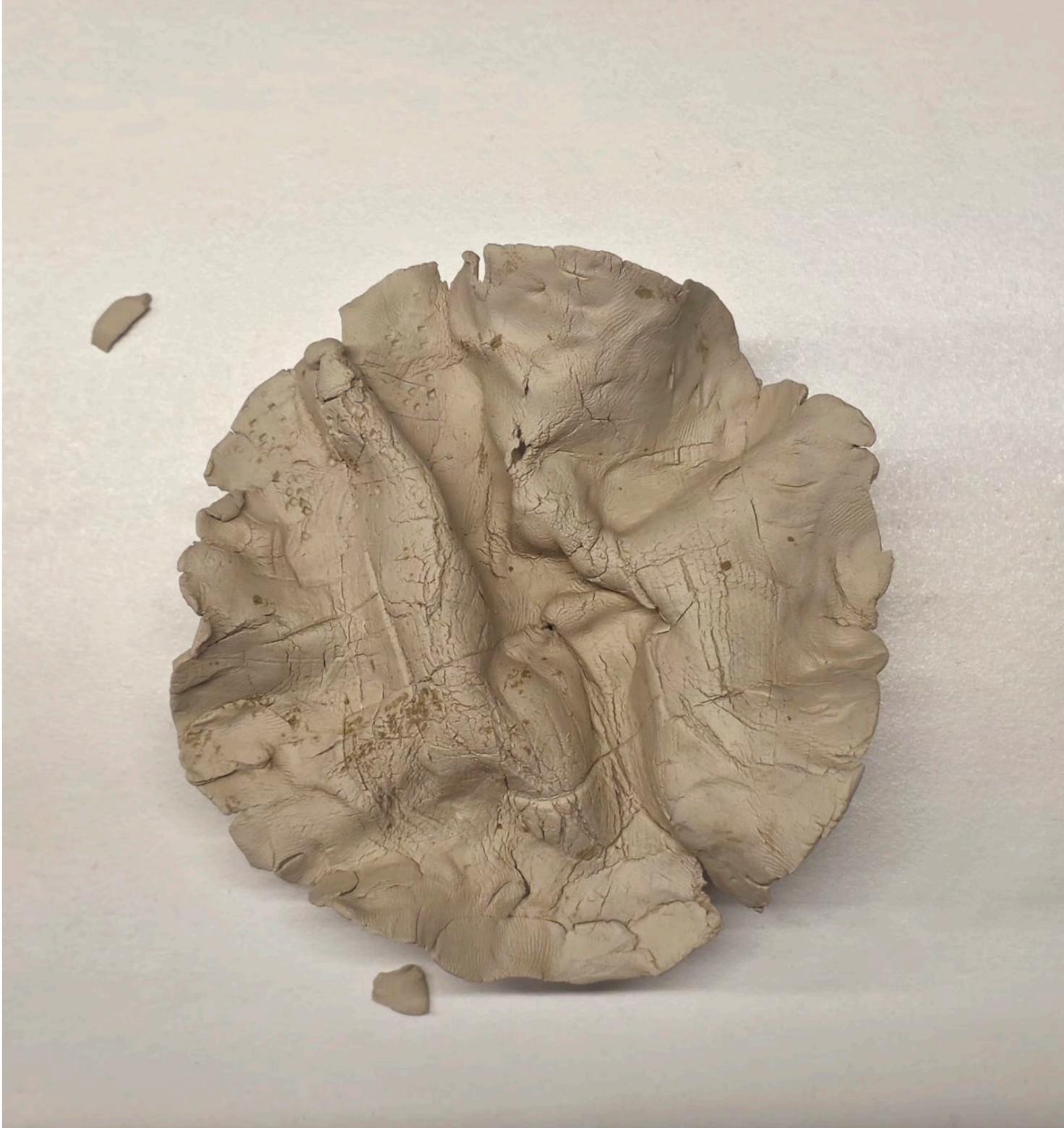
Arkadaşım Ahtapot, toz pastel çizimleri, 14.85x21 cm, 2025
My Friend Octopus, soft pastel drawings, 14.85x21 cm, 2025

Octopus Vulgaris, fotoğraf: Kevin Summers, The Independent Saturday Dergisi, 1997
Octopus Vulgaris, photo by Kevin Summers, The Independent Saturday Magazine, 1997

Arkadaşım Ahtapot, eskiz kağıdı ile çizimler, 21x29,7 cm, 2025
My Friend Octopus, sketch paper drawings, 21x29.7 cm, 2025

Ahtapot Zamanı, Beyaz Seramik Kili, 12 x 12 cm, 2025
Time of Octopus, White Ceramic Clay, 12 x 12 cm, 2025